

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura

Tercer període

Sèrie C - Número 161

18 d'octubre de 2011

Comissió de la Sindicatura de Comptes

Presidència de l'I. Sr. Joan Morell i Comas

Sessió núm. 8, primera reunió

SUMARI

Procediments

acumulats relatius als informes de fiscalització 9/2011 i 14/2011,
referents a l'Agència Catalana de l'Aigua (tram. 256-00011/09 i 256-00016/09) p. 3

Procediment

relatiu a l'Informe de fiscalització 10/2011, referent al Sistema d'Emergències Mèdiques, SA,
corresponent al període del 2007 al 2009 (tram. 256-00010/09) p. 11

Procediment

relatiu a l'Informe de fiscalització 11/2011, referent a despeses de farmàcia
(receptes mèdiques), corresponent al 2008 (tram. 256-00013/09) p. 16

Procediment

relatiu a l'Informe de fiscalització 19/2011, referent al compliment del retiment dels comptes
de les entitats de l'àmbit sanitari públic (tram. 256-00018/09) p. 21

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Mallol Traductors Associats · Impres a Multitext, SL
ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7992 (sèrie C) · DL: B-3.468-1982 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 8.1

La sessió s'obre a les quatre de la tarda i vuit minuts. Pre-sideix Joan Morell i Comas, acompanyat de la vicepresidenta, Judit Carreras Tort, i del secretari, José Antonio Coto Roquet. Assisteix la Mesa el lletrat Pere Sol i Ordis.

Hi són presents els diputats Dolors Batalla i Nogués, David Bonvehí i Torras, Francesc Bragulat i Bosom, M. Mercè Jou i Torras, M. Assumpció Lailla i Jou, Joan Recasens i Guinot, Montserrat Ribera i Puig i Meritxell Roigé i Pedrola, pel G. P. de Convergència i Unió; Laia Bonet Rull, Josep M. Sabaté Guasch i Jordi Terrades i Santacreu, pel G. P. Socialista; Pedro Chumillas Zurilla i María José García Cuevas, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Jordi Miralles i Conte, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i Sergi de los Ríos i Martínez, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Assisteixen a aquesta sessió el síndic major de la Sindicatura de Comptes, Jaume Amat i Reyero, i els síndics Emma Balseiro Carreiras, Enric Genescà i Garrigosa, Andreu Morillas Antolín, Jordi Pons i Novell, Joan-Ignasi Puigdollers i Noblom i Maria Àngels Servat i Pàmies, acompanyats del secretari general, Manel Rodríguez i Tió.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 9/2011, referent a l'Agència Catalana de l'Aigua, corresponent al període del 2006 al 2009 (tram. 256-00011/09). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Debat de l'informe (informe: BOP 56, 3).
2. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 14/2011, referent a l'Agència Catalana de l'Aigua, seguiment d'observacions i recomanacions dels informes 13/2006 i 20/2006 (tram. 256-00016/09). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Debat de l'informe (informe: BOPC 96, 3).
3. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 10/2011, referent al Sistema d'Emergències Mèdiques, SA, corresponent al període del 2007 al 2009 (tram. 256-00010/09). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Debat de l'informe (informe: BOPC 56, 3).
4. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 11/2011, referent a despeses de farmàcia (receptes mèdiques), corresponent al 2008 (tram. 256-00013/09). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Debat de l'informe (informe: BOPC 85, 3).
5. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 19/2011, referent al compliment del retiment dels comptes de les entitats de l'àmbit sanitari públic (tram. 256-00018/09). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Debat de l'informe (informe: BOPC, 118).

El president

Bona tarda.

Benvinguts, síndic major, síndics i síndiques que ens acompanyeu. Senyores diputades i diputats i públic que esteu en aquesta sessió, sigueu benvinguts a la Comissió de la Sindicatura de Comptes. Que, d'acord amb els portaveus, hem acordat que el punt número 1 i el punt número 2, tot i que vostès ja saben que són temes di-

ferents, al tractar-se de la mateixa entitat, de l'Agència Catalana de l'Aigua, el senyor síndic, el senyor Enric Genescà, els farà de forma conjunta i després els portaveus, doncs, també podreu fer-ho.

Procediments

acumulats relatius als informes de fiscalització 9/2011 i 14/2011, referents a l'Agència Catalana de l'Aigua (tram. 256-00011/09 i 256-00016/09)

Doncs, si els sembla bé, entrem en el primer punt, que és el procediment relatiu a l'Informe de fiscalització, el número 9 del 2011, referent a l'Agència Catalana de l'Aigua, corresponent al període de l'any 2006 al 2009, i al punt número 2, que serà el relatiu a l'Informe de fiscalització número 14 de 2011, referent a l'Agència Catalana de l'Aigua, concretament el seguiment d'observacions i recomanacions dels informes 13 del 2006 i 20 del 2006. Senyor Genescà, quan vostè vulgui.

El síndic Enric Genescà i Garrigosa

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats. Faré un breu resum dels dos informes.

El primer informe, el 9/2011, de fet té per objectiu la comprovació del compliment de la Directiva de l'aigua, mentre que el segon, el 14/2011, té per objecte el seguiment de les observacions i de les recomanacions que es varen fer en els informes de l'ACA corresponents als exercicis 2003 i 2004. Precisament va ser en aquests exercicis quan hi va haver una resolució del Parlament que va encomanar a la sindicatura fer una anàlisi de viabilitat financera de l'ACA, i diguem-ne, aquest informe està en els que avui..., dels que avui en fem seguiment. Començaré, per tant, pel resum que fa referència a l'informe de les actuacions per a la millora dels ecosistemes aquàtics i fluvials.

Aquest informe va ser aprovat pel Ple de la Sindicatura de Comptes el dia 17 de febrer del 2011, i el seu abast material, ara ja concretant, és el següent: avaluació del compliment del calendari per portar a terme les tasques exigides per la Directiva marc de l'aigua; en segon lloc, anàlisi de les activitats planificades per l'ACA per complir els objectius establerts en aquesta directiva, i en concret les actuacions dirigides a la millora dels ecosistemes aquàtics i fluvials; avaluació en termes de legalitat de les subvencions atorgades per a la restauració d'espais fluvials –aquest aspecte comprèn la fiscalització del procediment d'atorgament de gestió, execució material i seguiment, i el seu pagament–, i, finalment, avaluació de l'impacte ambiental de les actuacions previstes en aquest programa.

Resumeixo molt breument les principals conclusions. Respecte dels treballs i dels documents exigits per la directiva es pot concloure que l'ACA els està portant a terme, encara que amb retard, respecte a les dates previstes en la mateixa directiva. Per a la fiscalització de les activitats planificades s'ha seleccionat el programa relatiu a la millora dels espais fluvials, i en concret l'actuació relativa a la recuperació d'espais fluvials. De la

seva avaluació s'extreu una primera conclusió general: la documentació de què disposa l'entitat, i que ha estat objecte de revisió, no permet concloure sobre l'eficàcia de l'actuació ni sobre el compliment dels objectius previstos en la convocatòria.

En concret, i en aquests aspectes, les observacions principals són les següents: els expedients corresponents a les subvencions atorgades són en la majoria de casos incomplets –no hi consten tots els documents exigits en la resolució de concessió i en alguns casos es troba a faltar la memòria d'avaluació de l'actuació, requerida tant en la convocatòria com en la resolució de concessió–; els documents de seguiment de l'actuació, així com els informes finals emesos pels tècnics, són a parer de la sindicatura incomplets –no hi ha establert un sistema de control i seguiment *a posteriori* que permeti a l'entitat avaluar si s'executen els plans de seguiment i control de les actuacions executades–; finalment, no hi ha establert un procediment d'avaluació *a posteriori* per determinar si les actuacions permeten assolir l'impacte ambiental pretès.

Respecte de l'anàlisi concreta de les subvencions del programa objecte d'anàlisi, s'ha fiscalitzat tot el cicle de l'actuació, que abasta des del mes de desembre del 2006 fins a mitjans del 2009. Pel que fa a la tramitació de les subvencions, les incidències es troben detallades a l'apartat 2.2.2.1 de l'informe. Cal destacar, d'aquestes observacions i incidències, la referida al fet que en molts casos s'ha efectuat el pagament sense que hagi estat finalitzada l'actuació, així com que també en alguns casos no queda acreditada la justificació de la totalitat de la despesa en què s'incorre ni tampoc el seu pagament.

Amb relació a aquesta qüestió es fa, entre d'altres, les següents recomanacions: en el cas de subvencions en què la despesa subvencionada no està justificada o bé està justificada de manera insuficient, cal que l'entitat iniciï el procediment de reintegrament corresponent, tenint en compte el període de prescripció per exercitar aquest dret.

Bé, això és el que tenia previst com a resum d'aquest primer informe.

Quant al segon informe, el 14/2011, també relatiu a l'Agència Catalana de l'Aigua, cal dir en primer lloc que aquest informe va ser aprovat pel Ple de la Sindicatura de Comptes del 27 d'abril del 2011. L'objectiu d'aquest informe, com he dit en la presentació prèvia, és fer el seguiment fins al 2009 de les observacions i recomanacions recollides en els informes 13/2006 i 20/2006, corresponents als exercicis 2003 i 2004. En l'apartat 6 de conclusions de l'informe que avui presentem es pot veure que una bona part de les observacions estan resoltes totalment o parcialment. En aquest resum em centraré només en aquells aspectes encara pendents de solució.

De l'anàlisi del seguiment efectuat fins el 2009 cal concloure en primer lloc que es manté la incertesa recollida en els informes corresponents als exercicis 2003 i 2004, derivada de la manca de capacitat del cànon de l'aigua per fer front a les necessitats financeres provinents de l'activitat i a les inversions a desenvolupar per l'ACA.

L'ACA ha accedit a noves fonts de recursos, bàsicament autonòmics, via contracte programa 2006-2010, i estatals, derivats de la disposició addicional tercera de l'Estatut, els quals han permès un cert alentiment de la tendència al deteriorament dels recursos permanents i un augment del finançament imputat als ingressos a distribuir en diferents exercicis i al patrimoni net. Amb tot, no permeten reequilibrar la situació financera patrimonial de l'ACA, ni són suficients per fer front al finançament de les inversions que l'ACA assumeix, ni tampoc resolen els dèficits corrents creixents que anualment es generen.

A més, cal tenir present la incertesa, esmentada en el mateix informe, quant a les aportacions del Mimam derivades de la disposició addicional tercera de l'Estatut, i també una previsible davallada dels recursos provinents d'Europa. A això cal afegir que l'elevat grau d'endeutament de l'ACA pot suposar que el seu refinançament representi cada vegada un cost financer més gran.

A part d'aquesta primera qüestió, vull fer esment també a altres aspectes. Hi ha dos aspectes no resolts, relatius també a la fiscalització dels estats comptables, que fan referència a la duplictat en l'activació de despeses de formalització de l'operació d'un cens emfitèutic i a la baixa d'actius inservibles de l'EDAR de Masquefa.

Finalment, s'inclou també en aquest resum un aspecte parcialment resolt relatiu a l'associació dels recursos europeus a inversions concretes, ja que si bé en termes generals és un aspecte ja resolt, queda encara un saldo de 4 milions i mig d'euros que no han estat associats.

Pel que fa a la fiscalització de la contractació destaquen les següents observacions encara vigents. En primer lloc, amb relació als criteris de valoració de les ofertes, cal indicar que han sorgit en certs expedients dos nous aspectes a corregir: s'han valorat ofertes atorgant punts per aspectes que s'haurien de tenir en compte en la valoració de la solvència tècnica del licitador –certificats del tipus ISO, UNE, etcètera–, i s'ha atorgat una major ponderació als criteris que requereixen cert judici de valor respecte dels criteris que es poden valorar per aplicació directa de les fórmules.

En segon lloc, destaquem, com a vigent encara, que de l'anàlisi dels expedients adjudicats el 2009 pel tràmit d'imperiosa urgència es desprèn que segueixen vigents les observacions del 2003 i 2004, això tant pel que fa a fonamentar la tramitació en esdeveniments no imprevisibles com pel que fa a l'endarreriment en l'execució que hauria permès la tramitació per urgència i fer també la corresponent publicitat.

Es manté també l'observació relativa a modificacions de projectes constructius. En el 2009 hi ha un expedient de modificació de contracte que és fruit de mancances, a judici de la sindicatura, del projecte inicial. Alguns dels imprevisos sorgits responen a la inviabilitat de certes solucions tècniques que es van preveure en aquest projecte.

En quart lloc, també mantenim l'observació relativa a l'incompliment de terminis. En el 2009 s'han detectat incompliments de terminis en la resolució de l'adjudi-

cació, en la notificació als licitadors no adjudicatariis i en la formalització del contracte.

Finalment, s'ha constatat que se segueix incomplint l'obligatorietat de comunicar els contractes adjudicats a la junta de contractació. Dels setze expedients de la mostra només tres s'han comunicat, i això s'ha fet fora de termini.

Bé, això és el que jo volia dir com a resum dels dos informes, tant de l'informe de la Directiva de l'aigua com de l'informe del seguiment de recomanacions.

Res més per la meua part, i quedo a la seva disposició per als aclariments que estimin oportú demanar-me.

El president

Moltes gràcies, senyor Genescà. Ara és el torn dels grups parlamentaris i en primer lloc donem la paraula al portaveu del Grup Parlamentari Socialista, l'il·lustre diputat el senyor Jordi Terrades. Quan vostè vulgui.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, president. Senyors síndics... Ho hem afirmat més d'una vegada, no? Vivim en un país que la pluja no hi sap ploure. La gestió del cicle de l'aigua, pel que fa referència a l'abastament i al sanejament –sanejament en un sentit ampli: millora de la qualitat, però també millora dels espais fluvials–, periòdicament està en el debat polític en aquest país, al nostre país.

En la darrera situació de sequera aquest debat va aparèixer amb intensitat. Va aparèixer amb intensitat perquè el país va estar a punt d'arribar a una situació excepcional, i es va posar de manifest una manca d'infraestructures i de nous recursos hídrics. Bona part del nou endeutament es produeix justament per donar sortida a la crisi hídrica motivada per la sequera. Ara estem discutint sobre aquest endeutament i com fer-hi front, amb actituds, des del nostre punt de vista, a vegades poc responsables des del Govern, amb un excés de gesticulació que des del nostre grup parlamentari desitgem que el que no persegueixi sigui justament el deteriorament d'un servei públic per justificar solucions d'una part de la gestió del cicle de l'aigua en paral·lel al sistema públic.

Però, què posa de manifest l'informe de la sindicatura, i que ja es posava al damunt de la taula a l'informe..., quan es van analitzar els informes dels exercicis 2003 i 2004? Que l'evolució del cànon de l'aigua, com a principal font d'ingressos de l'ACA, respecte a l'evolució de les despeses generava l'any 2003 incerteses, que són les incerteses que en aquests moments seguim tenint al damunt de la taula, i per tant els deures que ens tocarà fer a tots plegats, primer al Govern, però també a la resta de grups parlamentaris.

De fet, l'evolució del cànon sempre ha estat amb ritme inferior a l'evolució de les despeses. En el període analitzat els ingressos del cànon han experimentat un creixement, pels números que hem fet al meu grup parlamentari, d'un 75 per cent, aproximadament, i les despeses corrents i les reposicions un 141 per cent. De fet, a l'exercici 2003 el dèficit corrent ja es-

tava situat en quasi 26 milions d'euros. L'any 2009, en quasi 50 milions d'euros. Però cal tenir en compte, a l'hora de fer valoracions, que avui el sector domèstic i el sector industrial consumeixen menys aigua que l'any 2003. De fet, hi ha hagut una reducció del 8 per cent, justament perquè les indústries han millorat els seus cicles i perquè hi ha una consciència col·lectiva que a Catalunya l'aigua és un bé escàs. De fet, es recaptava més en concepte de cànon l'any 2003 que l'any 2010. I en canvi els costos d'explotació han augmentat, perquè tenim més estacions depuradores en funcionament, perquè tenim més infraestructures d'abastament en funcionament.

Podem fer els discursos que vulguem, però aquesta és la realitat, i els que ara reclamen urgentment increment del cànon, en el passat recent, i només hem de mirar el diari de sessions, feien discursos abrandats en contra d'aquesta possibilitat, s'hi oposaven. Escoltin, nosaltres els diem: increments de cànon, en la línia... No ho apunta la sindicatura, però en tot cas sí que fixa que aquest és un dels reptes que tenim. Parlem-ne, però només si coneixem on vol anar el Govern.

De fet, l'any 2000, l'any de la creació de l'agència, el volum d'endeutament ja era de 572 milions d'euros, en el moment de naixement de l'Agència Catalana de l'Aigua. L'any 2003, aquest endeutament ja havia pujat a 838 milions d'euros, i l'any 2009, segons se'ns explica –la sindicatura, i és una dada coneguda per tots nosaltres–, a 1.357. Però jo els vull fixar una dada, eh?, perquè aquí estem parlant d'endeutament, estem parlant de dèficits. Del conjunt del deute viu que té l'Agència Catalana de l'Aigua, el 60 per cent es va produir abans de l'any 2003; el 40 per cent, en tots aquests anys que ens porten al 2010. De fet, el recurs a l'endeutament que finançava les inversions fins a l'any 2003 significava el 45 per cent; de l'any 2003 en endavant, el 39 per cent..., i per tant un esforç des del nostre punt de vista per abaixar aquesta ràtio d'endeutament.

L'agència catalana, l'any 2003, avalua el dèficit estructural de les conques internes de Catalunya al voltant d'uns cent deu hectòmetres cúbics, on ens faltaven nous recursos hídrics, que després per l'augment de la població el vam acabar fixant entre tots plegats al voltant d'uns cent noranta hectòmetres cúbics de dèficit de recursos hídrics a les conques internes de Catalunya. De fet, les úniques obres que ens portaven nous recursos a les conques internes bàsicament són tres. L'any 81 –abans de l'any 2003, em refereixo–, minitransvasament de l'Ebre, que soluciona part dels problemes que pot tenir el Camp de Tarragona i el Baix Penedès; l'any 99, La Llosa del Cavall, que serveix per regular les aportacions a la capçalera el Cardener, i el 2002 –inici de la primera sequera d'aquesta dècada–, la dessalinitzadora de la Tordera, que aporta deu hectòmetres cúbics més d'aigua.

Primera consideració, des del nostre punt de vista: insuficient inversió en infraestructures, que és la clau per entendre el perquè de les conseqüències dels últims episodis de sequera que hem tingut en aquesta dècada: 2002-2005, però sobretot el 2007-2008. Les inversions en el bienni 2007-2008 –que vostès..., jo crec que tots

som conscients que aquí vam tenir un problema molt important que va estar a punt de portar el país a una situació molt complicada–, les inversions en aquest bienni, més o menys, són al voltant d'uns 800 milions d'euros, una mica més. Les inversions imputables a la gestió de la sequera, 507 milions d'euros. I de tota aquesta despesa, només 36 –i, si m'estrenyen, 17 milions d'euros– no són aprofitables en una situació de nova emergència. M'estic referint a la portada d'aigua amb vaixells, eh? Del conjunt d'aquesta inversió que va motivar l'episodi de sequera només 17 milions no podran ser reaprofitables en una altra situació d'emergència. No els faré el relat de les obres, perquè m'acabaria el temps que tinc, que és limitat.

Segona constatació. Era necessari actuar davant d'aquesta situació? Era necessari invertir? Des de la posició del Grup Parlamentari Socialista, sí. De fet, hi ha una pregunta que no s'ha respost en tot aquest episodi que hem tingut, i el debat que està originant l'endeutament de l'ACA: per què es va tardar fins a l'any 2006 a iniciar les principals obres de millora per garantir l'abastament d'aigua?

Tenim..., més enllà de l'abastament, ha hagut de fer front l'Agència Catalana de l'Aigua –que per a això va estar creada, per a abastament i sanejament– a l'obligació de complir la Directiva marc de l'aigua, que saben que fixa uns estàndards de qualitat l'any 2015. L'agència catalana va abordar en els darrers set anys una inversió forta per millorar la qualitat de l'aigua dels nostres rius. Podríem discutir, i estem disposats a fer-ho, si amb més de set anys haguéssim pogut allargar aquest període d'inversió, atès que l'objectiu de compliment era l'any 2015. Hi havia marge, hi ha marge ara per a reprogramar les inversions en matèria de sanejament? Escolti, parlem-ne. Nosaltres no estem demanant dia sí, dia no, com es feia en el passat, depuradores a tots els municipis de Catalunya. De fet, en queden poques, perquè el 95 per cent de la població vostès saben que en aquests moments poden sanejar, a través dels sistemes de depuració, les seves aigües.

Ara, suposo que convindrem tots plegats que cal preservar la qualitat de l'aigua dels rius, no només per complir la Directiva marc de l'aigua sinó perquè també és clau per reduir els costos de potabilització. Avui tenim en funcionament 399 depuradores; a final de l'any 2012 n'hi hauran 455, la majoria gestionades per ens locals. A Catalunya hi han quaranta ens locals que gestionen el sistema de sanejament del país, ens locals en els quals a dia d'avui se'ls deu 240 milions d'euros. Li dèiem..., aquest mateix diputat que els parla deia al conseller fa quinze dies en el Ple: «És urgent solucionar aquest tema. Els ciutadans i les ciutadanes paguem un cànon per finançar en part aquestes instal·lacions, i no pot ser que el Govern centrifugui part del deute cap als ajuntaments. De fet, no ens esperàvem d'un conseller que fins fa onze mesos ha estat alcalde aquesta posició.»

Escolti, si cau el sistema, si deixem caure el sistema, si no busquem solucions –i la setmana passada el vicepresident d'una d'aquestes principals entitats que gestiona el sanejament del país, el vicepresident de l'entitat metropolitana, va fer una proposta que no

afectava el dèficit de la Generalitat–, si deixem caure el sistema el Govern tindrà un problema, però qui tindrà un problema de veritat serà Catalunya. Amb aquesta actitud, des del nostre punt de vista s'està trencant l'acord impulsat els anys noranta pel conseller Vilalta, pel conseller de Medi Ambient.

I, per acabar, a la lectura de l'informe de la sindicatura s'obren diversos reptes que jo crec que cal definir: quins àmbits i conceptes s'han de finançar amb càrrec al rebut de l'aigua, amb càrrec al cànon, i quins altres han de ser finançats a través dels pressupostos de la Generalitat. És a dir, el contracte programa. Sembla que des que es va exhaurir el que era vigent fins al 2010 el nou Govern no en vol parlar. Un altre repte: quin és el volum de serveis que s'han de prestar en termes quantitius i en termes qualitius i com fer front a la necessària garantia de disponibilitat de recursos i de sanejament d'aquests recursos.

I finalment, tenint en compte que no hi ha un model d'administració de l'aigua que es pugui aplicar de forma universal, ens hem de fer una altra pregunta: què significa a Catalunya un model públic de gestió de l'aigua, ara que la preponderància de les polítiques neoliberals advoca per la privatització i comercialització de serveis públics bàsics, com també ho és el servei de l'aigua.

Gràcies, senyor president, senyora síndica, senyors síndics.

El president

Gràcies, senyor Terrades. Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i donem la paraula al seu portaveu, l'il·lustre diputat el senyor Pedro Chumillas. Quan vostè vulgui.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. Senyors síndics, diputats, diputades, convidats, moltes mercès. Atès que estem parlant, en el cas de l'Informe 9/2011, d'una quantitat de 600.000 euros i, de l'Informe 14, d'una quantitat de 1.200 milions d'euros –és a dir, dues mil vegades superior–, em centraré sobretot en el segon.

També he de dir que, com ja abans ha dit el senyor síndic, estan en marxa totes les mesures i l'Agència Catalana de l'Aigua ha decidit posar en ordre les qüestions respecte al Pla de millora dels ecosistemes aquàtics i fluvials. Llavors, nosaltres estem d'acord amb les mesures proposades per la sindicatura i no diria res més respecte d'aquest tema.

Respecte de l'Informe 14/2011, vénen de molt lluny –2006– una sèrie de recomanacions que en bona mesura, del llistat que se'ns ofereix en aquest estudi, han sigut complertes; n'hi han algunes que s'han fet en part. Però, clar, a la primera de totes no s'hi ha fet cas. I la primera de totes és la que estem parlant, l'advertència, ja l'any 2006, fa cinc anys, que el cànon de l'aigua no cobriria les necessitats financeres de l'Agència Catalana de l'Aigua. Clar, el 2005 el dèficit venia a ser..., si no ho recordo malament són 790 milions d'euros; ara són més del doble, cinc anys després.

Si ens fixem bé en el que l'Agència Catalana de l'Aigua ingressa pel concepte de cànon de l'aigua, no cobreix, com deia el senyor Terrades, les despeses —em sembla que ha dit..., no recordo quina paraula ha dit— d'explotació, si tenim en compte els interessos del deute, però sí que cobreix el que seria l'explotació..., les despeses d'operacions. Vull dir que, efectivament, el que ha fet..., el que l'agència no ha fet bé és la seva política d'inversions, claríssimament. Ha fet inversions que podem jutjar molt necessàries o menys necessàries o innecessàries, però les ha fet sense diners, i això ens ha portat... Si l'any 2005, doncs, no hi havia diners per a inversions, ara no hi han diners ni tan sols per pagar els interessos del deute que s'ha adquirit per fer aquestes inversions.

Llavors, al nostre grup ens sembla molt estrany que hagi succeït això. Vull dir, els errors, diguem-ne, financers —no comptables: financers; crec que no s'ha parlat d'errors comptables— són tan «de bulto» que no podem, diguem-ne, atribuir-los als professionals que treballen allà. Això qualsevol persona que estudiï econòmiques ho podria fer..., dir. Jo penso que estan molt més qualificats que un estudiant i llavors no pot..., no creiem que es pugui atribuir als professionals. A qui, llavors? Doncs, no ens queda més remei que pensar que han sigut directives polítiques les que han portat a aquest problema. Jo esperava, o espero encara, que en aquesta sessió les persones que formaven part del Govern d'aquella època, d'aquests últims anys, ens ho puguin aclarir. D'entrada les coses que ha dit el representant del Partit Socialista no ens ho ha aclarit pas, eh? Ha sigut un pilot de dades que no ens aclareixen pas per què ha succeït això.

Bé, veiem, com deia, que aquest cànon podria cobrir les despeses d'operacions normals, però no cap inversió. Què fem ara amb una despesa com la que hi ha? Doncs, el que ha passat és que s'ha deixat podrir una situació i ara tenim un mort davant, sobre la taula. Això em recorda el que ha succeït amb la Corporació Catalana de Mitjans de Comunicació. I són, entre els dos, 4.000 milions d'euros. Alguns haurien de pensar que amb aquesta xifra no estariem ara mateix, doncs, parlant de cap tipus de retallada en el pressupost de l'any 2011.

L'objecte d'aquest informe no és analitzar la gestió financera, no? Però tots sabem que l'ACA s'està endeutant. Jo suposo que, en base al suggeriment de la sindicatura l'any 2006, s'ha endeutat amb crèdits a cinc anys. Em sembla que efectivament cinc anys és una xifra..., bé, són molt pocs anys, i comptabilitzar-los o tenir-los en compte com a deute a llarg termini, doncs, en fi, és una mica perillós. Això fa pensar que és que si només s'ha endeutat a cinc anys és perquè no li donaven crèdit a més anys, i quan a una empresa no li donen crèdit a més anys és perquè no..., els bancs pensen que té problemes. O sigui, que ja fa anys que s'hauria d'haver pensat a l'ACA que tenien problemes molt seriosos. Aquest any, el que ve, em sembla que s'hauran de tornar 200 milions d'euros que els vencen —cada any. Bé, i a més l'ACA ja no troba finançament. És greu. Encara que ens tanquin l'aixeta o no es depuri l'aigua, no ho soluciona, això. O sigui, queden sense pagar.

Per què ha succeït?, ho repeteixo. Vull posar un parell d'exemples que han contribuït a incrementar el deute fent inversions que penso que no es podien..., bé, es podien haver estalviat o es podien haver resolt d'una altra manera, amb uns costos potser polítics, però no econòmics. En la gestió que es feia de la sequera, a què es feia esment —el 2007-2008—, efectivament, hi ha una despesa de 30 milions d'euros que ha quedat literalment soterrada i sense utilitat a les terres catalanes. Això ja sabem que està seguint un procés judicial. Una altra, la dessalinització de les aigües dels rius Cardener i Llobregat, conseqüència de les filtracions de salmorra de la indústria minera del Bages. No s'entén l'enorme preocupació ecologista, i ho he de dir així, del tripartit, que en aquest cas ha oblidat el criteri que qui contamina paga. En lloc de fer reomplir les mines amb la salmorra sobrant de les explotacions, ha deixat que s'acumuli en enormes muntanyes de sal que filtren desenes de tones de sal cada dia. Esperem que aquestes muntanyes de sal, a més, a causa de la seva poca consistència, no produeixin un esclavissament que tindria conseqüències catastròfiques. Bé, un parell d'exemples, només.

Què dir de la planificació financera? Per què a cinc anys? El que deia, vol dir que ja es veia que no anàvem enlloc.

Nosaltres, doncs, demanarem també que com abans millor el nou Govern, per no trobar-se que d'aquí a cinc anys el deute s'ha doblat un altre cop, faci una programació i un pla de viabilitat de l'Agència Catalana de l'Aigua.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Chumillas. I ara és el torn del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa i té la paraula el seu portaveu, l'il·lustre diputat senyor Jordi Miralles. Quan vulgui.

Jordi Miralles i Conte

Bé, gràcies, president. Gràcies, síndic. Bé, jo crec que haver ajuntat els dos informes ens permet fer una afirmació —vostè ho ha dit també en la seva presentació— de la matèria que es fiscalitza, o de les matèries que es fiscalitzen. Sobre el primer informe, és que «s'està complint» —paraules seves— la Directiva marc de l'aigua; encara que amb cert retard, però s'està complint, i després m'hi referiré. I la segona, sobre l'altre informe, és que s'estan complint el 75 per cent de les recomanacions d'informes anteriors.

També és cert que hi ha un aspecte rellevant del que vostè ha explicat, que després sí que en tornaré a donar més dades. Segurament això no té a veure amb la feina de la fiscalització de la sindicatura, però explica coses, i no hi ha re pitjor que aquells que no volen escoltar per entendre el perquè de les coses i de les situacions.

Sobre l'Informe de les actuacions per a la millora dels ecosistemes aquàtics i fluvials, jo crec que és un dels pocs territoris de la península Ibèrica que està

aplicant o que ha aplicat una directiva d'aquestes característiques, la qual cosa vol dir que, u, es compleix el que té a veure amb les directives europees, i, segon, es pensa en les millores de la qualitat de l'aigua dels ecosistemes aquàtics, i per tant dels nostres rius. Bé, en tot cas, una referència, eh?, per veure què s'ha fet i què no s'ha fet en altres indrets de l'Estat espanyol. A hores d'ara, per exemple, no?, la conca de l'Ebre encara no disposa ni d'un esborrany del pla de gestió d'aquesta directiva. Per tant, tot i que hi ha hagut cert retard, en aquests moments Catalunya i el seu Govern té els deures fets. Per tant, és un dels temes a reconèixer i a plantejar com un dels aspectes..., que quan les coses no es fan bé s'han de dir, i quan les coses..., sempre millorables, però es fan bé, també s'han de dir. I, per tant, aquest és un haver de l'Agència Catalana de l'Aigua.

L'altre aspecte que surt d'aquest informe és que és cert que hi han coses millorables respecte a les ajudes que es van plantejar, però crec que també és bo donar dues qüestions que tenen a veure amb els tràmits, dues consideracions. Una, que són més formals que de fons. Per tant, és un aspecte substancial que nosaltres volem, eh?, remarcar. Que en bona mesura s'han resolt –que en bona mesura s'han resolt–, que s'han aportat també mesures des que va arribar l'informe fins a hores d'ara, d'aspectes que vostès van plantejar en l'informe, i que després hi ha un aspecte també a tenir en compte. És quan part d'aquestes ajudes tenen a veure amb tercers. I les dinàmiques d'alguns ens locals –abans ho expressava el portaveu socialista– són diferents de les feines que depenen únicament..., respecte a informes, documentació, documents. I que crec que a la pàgina 42 del mateix informe, més enllà d'algunes al·legacions que han incorporat en l'informe, també. Les conclusions mateixes de l'Agència Catalana de l'Aigua apunten alguna de les mesures que vostès treuen en les seves observacions i conclusions.

Per tant, crec que és molt positiu que la gestió feta –i els seus gestors de l'ACA–, en el tema de les actuacions per a la millora dels ecosistemes, hagi avançat i hagi tingut els seus resultats..., i corregir aquelles qüestions de forma que cal millorar, en els aspectes de les ajudes.

Bé, i pel que fa a l'informe de les recomanacions, és un informe de «seguiment». Jo crec que no és sobrer dir la paraula: seguiment de les recomanacions i seguiment d'una situació, d'una fiscalització –any 2003 - any 2004– i de situacions que es vivien anteriorment pel que fa a la capacitat financera d'aleshores –del moment de les recomanacions–, i també de la situació present de l'Agència Catalana de l'Aigua. Per tant, crec que és de nou important destacar que de les resolucions anteriors s'han complert el 27..., de les vint-i-set recomanacions s'estan complint el 75 per cent, i en queden set que ha apuntat –crec que vostè les ha descrit– que caldria posar-les també en solfa.

Bé, n'hi ha una que és molt important –evident–, un aspecte que és molt important i s'hi han referit els altres grups parlamentaris, també, que és el perquè no millora la capacitat financera de l'ACA. I crec que segurament hi han aspectes que vostès han apuntat en els

informes i que hi han coses que tenen a veure amb donar documentació i amb donar dades per poder també donar llum al perquè de les coses.

Bé, n'hi ha una primera que té a veure amb el que són les despeses i els seus propis ingressos, i aquí vostè hi ha fet referència: bàsicament el cànon de l'aigua. Bé, jo, en tot cas..., el senyor Chumillas, que crec que és la primera legislatura aquí, en aquest Parlament, segurament s'ha llegit, no?, les intervencions que feia el senyor Santi Rodríguez sobre els increments o no del cànon de l'aigua. Les hi recomano, tant les opinions del senyor Espadaler, de Convergència i Unió, com del senyor Santi Rodríguez. I les seves votacions, perquè aleshores on *dije digo, digo Diego*. I en tot cas això té a veure..., dic: estudiï de nou les intervencions del senyor Santi Rodríguez respecte a les propostes de la part fonamental que té a veure amb les despeses en relació amb els ingressos, que és bàsicament el cànon de l'aigua. I a més, amb les modificacions que explicava el portaveu socialista del que era de tant per cent –any 2003– i el que suposa ara –any 2010. Però una cosa molt important, també, que s'ha fet en aquests anys –des de la ciutadania, però no es pot entendre sense l'ACA–..., que és una manera d'entendre que l'aigua és un bé escàs –és un bé escàs–, i per tant persones i empreses han reduït el seu consum.

Segona qüestió. El 62 per cent del deute de l'ACA venia d'abans de l'any 2003, eh? Aquesta és una dada que ens l'hem de recordar, no per posar cap retrovisor, sinó per saber en quina situació estem. I, per tant, que no és..., amb aquella cantarella que «s'ha estirat més el braç que la màniga», sinó que hi ha uns elements de fons del mateix naixement de l'ACA, del que ha suposat el seu finançament, les lògiques de les seves, o no, infraestructures, i les necessitats –que és el tercer aspecte que jo voldria ressaltar– d'explicar el perquè d'aquesta situació d'endeutament. I és que em sembla que no ens en recordem, però també aquests mesos que està plovent molt poc o gens hem tornat a veure les informacions de per a què serveix la dessalinitzadora, o les dessalinitzadores, per a què ha servit l'estalvi d'aigua i per a què han servit les infraestructures que s'han tirat endavant en els darrers anys, coses que no s'havien fet abans de 2003.

Va més enllà de les dessalinitzadores, sense cap mena de dubte. En aquest moment no estem escoltant..., obres faraòniques que fa un cert temps, inclús amb lògiques electorals, defensaven les forces conservadores que hi ha en aquest Parlament –algunes d'aquelles que volien imposar fa uns anys, algunes que ara sonaven de nou, com parlar del transvasament del Roine–, perquè hi ha un seguit d'infraestructures que garanteixen un dels elements fonamentals, que és un servei bàsic, com és el tema de l'aigua. I això va suposar una inversió ni més ni menys que de 200 milions d'euros més, de dèficit resolt amb endeutament. (*Veus de fons.*) Sí, sí, però calia tirar endavant aquesta infraestructura.

Bé, nosaltres som de l'opinió que, segurament –perquè també se n'aprèn, de les experiències–, si aquests recursos haguessin estat, doncs, garantits des del Fons de contingència –perquè estàvem parlant d'emergèn-

cia, d'una emergència com era just...–, avui l'endeutament de l'ACA seria 200 milions d'euros inferior. I una dada més: si això fos així, l'endeutament que ens ve, promogut des del període de govern de Convergència i Unió, seria avui el 72 per cent, eh? També una dada a tenir en compte, de quina situació..., heretada. I no perquè siguin dades que volem... No, no, és que són objectives respecte al que ha estat la feina feta en els darrers anys, la complexitat que té l'Agència Catalana de l'Aigua i la insuficiència financera de l'ACA des de fa anys. Insuficiència financera el 2004, avui i l'any 2000, perquè l'any 2000 es va assumir un deute bancari de 500 milions d'euros que encara s'arrossega –una altra dada. Any 2000 –any 2000–: un deute bancari de més de 500 milions d'euros, per tenir una altra dada de la situació que tenim en aquest moment.

Una altra dada que explica la situació de no haver complert una de les recomanacions que té a veure amb la capacitat financera de l'ACA és que tampoc es va rebre la totalitat del fons del contracte programa. Dels 150 milions d'euros que havien de rebre al període de 2006-2010 es van rebre 105 milions d'euros, 45 milions d'euros menys. O només es va rebre el 13 per cent corresponent a l'addicional tercera. Per tant, aspectes que tenen a veure amb el que tenim del període fiscalitzat i també de les recomanacions que vostès apunten, i de la situació present que té l'Agència Catalana de l'Aigua.

Jo vull fer ressaltar de nou la feina feta pels gestors de l'ACA, especialment pel que avui tenim amb els informes que vostès han fiscalitzat. I que la música que ens ha sonat, doncs, fa alguns mesos –i que en vam tenir un debat en el Ple del Parlament fa unes setmanes–..., que igual que s'està tenint molt poca cura a desmuntar l'estat del benestar, i per tant privatitzar serveis bàsics, doncs, nosaltres no ho compartim. No compartim que sigui la justificació d'una possible privatització del que suposa el cycle de l'aigua, i per tant... També en aquesta línia es va aprovar alguna proposta en el Ple del Parlament, i també nosaltres som de l'opinió que caldrà seguir desenvolupant les vies que tenen a veure amb..., que aquest servei fonamental per a les persones i també per a les empreses tingui les garanties del finançament, que es pugui abordar la necessitat d'aquest nou contracte programa que pugui garantir que un servei que és bàsic estigui garantit des d'un servei públic i no des de la seva privatització.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Miralles. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i té la paraula el seu portaveu, l'illustre diputat senyor Sergi de los Ríos. Quan vulgui.

Sergi de los Ríos i Martínez

Moltes gràcies, senyor president. En primer lloc, agrair al síndic senyor Genescà la presentació dels dos informes, que també, doncs, a criteri del nostre grup, tal com ens ha demanat el president, enteníem que era bo

substanciar-los conjuntament a fi i efecte de poder expressar la nostra opinió. Que, com hem vist amb els diputats que ens han precedit en l'ús de la paraula, aquesta opinió s'escapa –s'escapa en molts casos– del mateix contingut estricte de tots dos informes, però evidentment és inevitable entrar en aquesta discussió sobre si hi ha hagut una bona gestió o si no.

Anant a pams, en el primer informe de fiscalització, que és aquell en el qual s'avalua el grau de compliment de la Directiva marc de l'aigua per part, doncs, del nostre país, crec que és prou clar, no?, l'informe, ja que diu que l'Agència Catalana de l'Aigua ha portat a terme, encara que amb retard respecte a dates previstes, l'aplicació de la mateixa directiva. I, evidentment, el diputat Jordi Miralles abans ha fet referència a una comparativa respecte a altres territoris que estan..., en quin grau de compliment d'aquesta directiva estan. I, per tant, podem observar que malgrat aquest retard, quan ho comparem amb l'aplicació en altres territoris, doncs, ben bé aquest retard és una anècdota. Una anècdota, eh? I n'ha posat un exemple crec que prou clar: el pla de l'Ebre encara no ha vist ni la llum. Ja no parlem d'execució, és que no està ni fet –no està ni fet. Per tant, jo crec que amb aquest exemple veiem amb quin ritme d'aplicació s'està anant, quant al compliment d'aquesta directiva.

Quant a l'aspecte de l'informe de fiscalització quant al seguiment –i, per tant, control del seguiment– de les observacions i recomanacions que es van fer als informes de l'any 2003-2004, quant a nombre, quant a xifres, veiem que d'un total de vint-i-set observacions fetes en aquells exercicis 2003-2004, en aquests moments –o amb aquest informe– veiem que vint d'aquestes vint-i-set ja s'han resolt. És a dir, s'estan fent qüestions, s'estan fent tramitacions que en aquell moment no s'estaven fent. I per tant, en aquest sentit, donem..., amb aquest, pràcticament, unes tres quartes parts de les recomanacions fetes s'estan complint ja en aquests moments, o si més no quan se va fer aquest informe de control d'aquestes observacions.

Òbviament, dins de les que encara no es compleixen, doncs, hi ha el tema clau, el tema central, el tema que a més a més veiem que és un aspecte que ha sorgit pràcticament des del dia del naixement de la mateixa Agència Catalana de l'Aigua, que és la seva viabilitat econòmica. Per tant, primera constatació: quan parlem de la viabilitat econòmica de l'Agència Catalana de l'Aigua no és una qüestió que es posi en dubte o es plantegi de fa cinc anys, quatre anys, tres anys, sinó que és una qüestió que surt pràcticament del mateix moment que neix l'Agència Catalana de l'Aigua –surte pràcticament en aquell moment.

De fet, amb les xifres de deute viu que tenim en aquests moments, pràcticament dues terceres parts es remunten a abans de l'any 2003. Sense..., i ho repeteixo, quan dic això no és..., no vull atribuir-ho: «En el 2003 estaven aquests al Govern, o hi estaven uns altres.» Senzillament el que constato és que els problemes de viabilitat econòmica pràcticament es remunten a la mateixa creació de l'ACA –pràcticament es remunten en aquell moment. Potser va néixer un gegant amb peus de fang, potser sí.

Jo crec que abans, la intervenció del diputat Jordi Terrades ho ha posat molt clar, quan parlava dels reptes. I ha fet una pregunta, ha dit: «Què s'ha de finançar amb el cànon i què s'ha de finançar amb els pressupostos de la Generalitat?» Doncs, aquí està la clau, aquí està la clau. Què és atribuïble i què no és atribuïble a l'Agència Catalana de l'Aigua, perquè potser des d'un punt de vista de viabilitat econòmica se li han atribuït o ha hagut de finançar determinades inversions que potser no se li haurien hagut d'atribuir.

I, per exemple, em remunto –i aquí ja vaig barrejant exercicis– al que es va haver de fer per fer front a la sequera del 2007-2008, una quantitat amb unes inversions importantíssimes, importantíssimes. Les havíem de fer o no s'havien de fer? La situació del país era crítica en aquells moments, era crítica. I, si més no, podem discutir, eh?, sobre el que això ha fet créixer l'endeutament –han fet créixer l'endeutament actual, el deute viu en aquests moments, aquelles actuacions–, però si més no en aquests moments el país està preparat per sobreviure davant d'una situació crítica com aquella, cosa que l'any 2007 no hi estava. No hi estava, el país no estava preparat. A més a més, unes actuacions, unes obres, unes inversions que no es feien d'un dia per a l'altre. I només cal recordar debats, fins i tot debats monogràfics en el mateix Parlament, amb mesures per sortir del pas. Perquè les infraestructures de debò per resistir un moment de sequera com aquell no existien, i ara sí que existeixen –i ara sí que existeixen. Jo crec que en aquest aspecte hem, si més no, doncs, d'estar tranquils com a país, perquè davant d'una hipotètica situació de sequera extrema com la que vam patir hi han recursos en aquests moments, hi han recursos. *(Pausa.)* Estic parlant de recursos, evidentment, hídrics.

Aquests, doncs, són els aspectes que volíem destacar. Crec que és, quant a la viabilitat, continua essent un tema de debat en aquests moments, eh? Ho repetixo, continua essent un tema de debat, i evidentment el contracte programa –és a dir, allò que s'ha de finançar via pressupostos i no via cànon– ens donarà una clau o una part de la solució d'aquesta futura viabilitat, que en definitiva no deixa de ser un aspecte que sempre s'ha comentat.

Quant a gestió, increments dels estalvis. Se n'han donat dades. Crec que també és una bona feina de gestió ja realitzada. Altres aspectes: el senyor Chumillas abans contraposava..., de dir: «Potser se van prendre determinades decisions durant la sequera amb un cost econòmic per evitar un cost polític», no? Un transvasament de l'Ebre vostè el veu com un cost polític, només. Jo el veig com un cost econòmic, també, per a aquell territori. Per tant, aquí podríem entrar en una discussió del que és o no és un cost econòmic. També és un cost econòmic, eh? En aquest aspecte jo crec que també hem de contraposar models, models de creixement territorial. I, evidentment, en la mesura de la gestió dels recursos hídrics aquest és un aspecte fonamental.

Res més, agrair novament la presentació de l'informe. Ja han vist que ens escapem *(l'orador riu)* del que és estrictament l'eix d'aquests informes, però evident-

ment quan es parla de la viabilitat, doncs, inevitablement hem de fer un repàs a tot plegat.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor De los Ríos. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Convergència i Unió i té la paraula el seu portaveu, l'il·lustre diputat David Bonvehí. Quan vulgui.

David Bonvehí i Torras

Moltes gràcies, senyor president. Moltes gràcies, senyor síndic, per la presentació d'aquests dos informes. I moltes gràcies al senyor Terrades, al senyor Miralles i al senyor De los Ríos per l'explicació i la defensa que han fet de la gestió de l'aigua per part del tripartit.

Crec que ens ha quedat clar, ens ha quedat aquí reflectit, doncs, que tots tres partits tenen una visió positiva de com van gestionar l'Agència Catalana de l'Aigua. I nosaltres, malgrat compartir alguna de les reflexions que han fet tots tres, som crítics amb aquesta gestió, i estem per debatre i estem per arribar a consensos que solucionin aquest tema del finançament de l'ACA, que, com he dit, doncs, està en una situació crítica.

Centrant-nos en els informes, el primer informe, el 9/2011, nosaltres, des de Convergència i Unió, reconeixem la feina feta quant a la directiva europea –abans, que se'n requeria, doncs, que s'ha de reconèixer quan la feina està ben feta. Nosaltres en aquest cas ho fem, si bé no volem deixar passar per alt les conclusions que l'informe relata al final, que són bàsicament tres, que ja s'han dit: que «cal establir els mecanismes i els procediments de control pertinents per tal de poder regular si les actuacions objecte de subvencions s'executen adequadament»; «cal que la concessió, tramitació, gestió i pagament de les subvencions s'efectuï d'acord amb la normativa que li és d'aplicació», i cal a més, també –i compartim el fet– que «en el cas de les subvencions que han estat objecte d'aquesta fiscalització en què la despesa subvencionada no està justificada o bé està justificada de manera insuficient, cal que l'entitat iniciï el procediment de reintegrament corresponent».

Quant a aquest informe, doncs, ens fem nostres aquestes tres recomanacions, i així també instarem el Govern –el Govern actual de la Generalitat– que les porti a terme.

Centrant-nos en l'altre informe, informes com aquest són valuosos per a tots els grups parlamentaris, perquè ens situen, i avaluen en certa manera els governs –si estan fent la feina o no estan fent la feina. Nosaltres també aquí, des de Convergència i Unió, reconeixem que s'han corregit algunes qüestions que es deien l'any 2003-2004 –com abans s'ha dit, un 75 per cent–, si bé que una de les importants, com és..., que també ha estat àmpliament debatuda, doncs, no s'ha resolt.

Consta en l'informe de manera clara que es manté la incertesa de la manca de capacitat del cànon per fer front a les necessitats financeres de l'ACA. A més, les

noves fonts de recursos ni aconsegueixen reequilibrar la situació financera o patrimonial de l'ACA ni tampoc resolen els dèficits corrents que anualment es generen, i són insuficients per al finançament de les inversions que l'ACA assumeix.

Nosaltres creiem fermament i esperem que les decisions que estan prenent des de l'actual Govern ajudin en aquest sentit. Decisions que l'informe, i amb això no..., ningú hauria de passar per alt ni desviar l'atenció d'aquestes mesures: alguna de les mesures s'havia d'haver aplicat amb anterioritat. Nosaltres les mesures que el Govern actual de la Generalitat està prenent creiem que en cap cas són ni irresponsables, com s'ha dit aquí, ni estem davant d'una privatització, com també s'ha dit. Ans al contrari, nosaltres creiem que el que està fent l'actual Govern de la Generalitat, amb els suports necessaris del Parlament, doncs, són actuacions totalment responsables.

Amb relació a la fiscalització del balanç i el compte de pèrdues i guanys, la majoria de recomanacions s'han adequat, com consta en l'informe, si bé que encara no s'han donat de baixa els actius inservibles de l'EDAR de Masquefa.

Amb relació a la fiscalització dels pressupostos manifesta que s'han resolt parcialment les observacions, però no s'han solucionat aspectes referents a la contractació. Ens tornem a trobar amb un informe que hi ha molts..., o hi ha errors en la contractació, perquè hi continua havent molts expedients adjudicats en el 2009 pel tràmit d'imperiosa urgència, i també continuen existint modificacions en projectes constructius a causa de mancances del projecte inicial. I se segueix incomplint l'obligació de comunicar els contractes adjudicats a la junta consultiva.

Nosaltres, des de Convergència i Unió, donem molta importància als aspectes formals de tots els expedients de contractació, i en cap cas, doncs, no s'haurien d'utilitzar expressions que sembli que l'aspecte formal o l'aspecte administratiu, doncs, no hi sigui important.

Res més. Personalment, com a diputat bagenc també em sumo a la necessitat d'un col·lector de salmores, com ha comentat el portaveu del Partit Popular. Però, com bé sap, per raons econòmiques, conseqüència de la gestió de l'ACA i de les seves dificultats econòmiques, doncs..., està essent molt difícil portar-les a terme.

Res més. Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor David Bonvehí. *(Pedro Chumillas Zurilla demana per parlar:)* Com? Sí.

Pedro Chumillas Zurilla

Demano la paraula un moment per al·lusions.

El president

Bé, com que li han fet al·lusions li donarem la paraula.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, seré molt breu. Senyor Miralles, «donde dije digo, digo Diego»..., ni una cosa ni una altra: ni «digo», ni «Diego», atès que no he expressat la meua opinió sobre pujar o abaixar el cànon de l'aigua. Si es referia a la postura del Partit Popular expressada pel senyor Santi Rodríguez, li hauré de dir que nosaltres hem sigut qui hem aconseguit que la gent menys afavorida de Catalunya no sofreixi la pujada que ha previst el Govern de la Generalitat.

Després, senyor De los Ríos, un transvasament –paraula curosament evitada al temps que es va començar a fer precisament un transvasament– té un cost econòmic. Per descomptat, li dic: sí, no fer-lo també té un cost econòmic, més gran.

Gràcies, senyor president.

El president

Molt bé, doncs, com que no crec que hi hagi hagut cap pregunta concreta, si els sembla bé continuarem, i agraiem al senyor Enric Genescà els informes.

I ara, doncs, continuariem amb el punt tercer. Per tant, demanariem al síndic senyor Andreu Morillas si ens vol acompanyar a la Mesa.

(Pausa.)

Procediment

relatiu a l'Informe de fiscalització 10/2011, referent al Sistema d'Emergències Mèdiques, SA, corresponent al període del 2007 al 2009 (tram. 256-00010/09)

I el tercer punt és el procediment relatiu a l'Informe de fiscalització, el número 10 del 2011, referent al Sistema d'Emergències Mèdiques, societat anònima, corresponent al període del 2007 al 2009. Té la paraula, doncs, el síndic ponent, senyor Andreu Morillas. Quan vostè vulgui.

El síndic Andreu Morillas Antolín

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, faré un breu resum d'aquest informe del qual vostès disposen.

Aquesta fiscalització està inclosa en el programa anual d'activitats de la Sindicatura de Comptes del 2010 i té l'origen en l'aplicació de l'article 71.6 del Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, modificat posteriorment per la Llei 7/2004, de 16 de juliol, de mesures fiscals i administratives. En concret, aquestes disposicions determinen que la Sindicatura de Comptes ha de presentar al Parlament un informe de les entitats que formen part de les administracions públiques segons el SEC 95, el pressupost de les quals superi els 150 milions d'euros.

Aquest informe va ser aprovat pel ple de la sindicatura el 17 de febrer d'aquest mateix any 2011, i va actuar

com a ponent qui aleshores era el síndic responsable del departament C, el senyor Agustí Colom i Cabau. El treball que vostès tenen correspon a una fiscalització de regularitat de l'activitat econòmica i financera del Sistema d'Emergències Mèdiques per als exercicis esmentats 07, 08 i 09, i també fa referència al seguiment de les observacions fetes en un anterior informe, el 22/2008, referit a l'any 2006.

Com a xifres d'emmarcament els en donaré unes de molt breus. Els ingressos i despeses del pressupost del SEM per als anys fiscalitzats eren de 208 milions el 2007, 234 milions el 2008 i 253 milions d'euros el 2009, i superaven, com veuen, amb escreix els 150 milions que determina l'obligatorietat de fiscalització per part de la sindicatura. Durant aquests tres anys també el SEM ha millorat el seu resultat pressupostari de menys 2,87 milions d'euros el primer exercici –2007– fins a més 3,09 milions d'euros l'últim exercici –2009– fiscalitzat. I també en aquest període ha millorat substancialment el seu fons de maniobra i el patrimoni net de la societat.

Aquest treball de fiscalització es divideix en cinc apartats, que corresponen: primer, a l'execució del pressupost d'exploració i de capital; al balanç de situació; a l'anàlisi del compte de resultats, i a aspectes de contractació i de retribucions.

De l'anàlisi realitzat en l'informe es desprenen les següents conclusions i observacions que també els resumeixo molt breument. En primer lloc, pel que deia –esmentava– abans, del seguiment de les observacions fetes en l'anterior informe relatiu a l'exercici 2006, de les 32 observacions efectuades aleshores, 13 han estat resoltes totalment o en part; 10 continuen encara vigents i al llarg de l'informe, com vostès deuen haver pogut veure, es fa el seu seguiment, i 9 d'aquestes 32 eren fets no esmenables.

Quant al pressupost d'exploració i de capital, que els he esmentat com una de les cinc parts, en destaco tres qüestions. Primer, el compliment en el termini de retiniment de comptes, que té l'obligació de fer el SEM..., ha estat dins de termini en el 2009, en contra d'endarriment que es varen produir el 2007 i el 2008. Es destaca també la falta d'aprovació per part del consell d'administració de l'estat de recursos i dotacions i de modificacions pressupostàries. També es destaca la transposició dels imports del compte de resultats a la liquidació del pressupost sense haver-se fet els ajustos o les depuracions necessàries per fer aquest traspàs.

En el balanç de situació es destaca que existeixen saldos de clients, alguns d'antiguitat que arriba a l'any 2000, pendents de cobrament, que en bona part estan provisionats i que posen de manifest debilitats en els circuits interns de gestió i de cobraments del SEM. També en aquest apartat faltava formalitzar la cessió d'ús d'un immoble entre el Servei Català de la Salut i el SEM.

En matèria de contractació alguns apunts, també. S'han produït contractacions de forma directa per 10,76 milions d'euros a cinc proveïdors que haurien requerit procediments de contractació administrativa d'acord amb la normativa aplicable en cada moment. Pel que fa a les obres d'adequació de la nova seu del SEM, a més de les despeses certificades per import de 8,41 mi-

lions d'euros, que també van ser objecte d'anàlisi en l'anterior informe del 2008, s'hi ha afegit un conjunt de treballs addicionals per import d'1,04 milions d'euros, que van ser adjudicats pel procediment negociat sense publicitat i que presenten diverses incidències en els successius tràmits contractuals. Per exemple, imprecisió en els plecs, problemes en el dipòsit de garanties o en l'acreditació de les obligacions tributàries de les empreses adjudicatàries o en la mateixa formalització dels contractes. Finalment, el cost total de l'obra d'aquesta adequació de la nova seu va assolir els 9,45 milions d'euros, contra una previsió realitzada inicialment de 5,99, amb una desviació, doncs, del 50 per cent del pressupost d'execució respecte a les previsions.

Quant a la contractació de serveis públics, en el cas de l'atenció domiciliària urgent, en un cas la resolució parcial del contracte es va fer de mutu acord entre les parts, quan la sindicatura considera que hauria correspost aplicar el previst en matèria contractual en casos d'incompliment atribuïble a l'adjudicatari. D'altra banda, la nova adjudicació urgent d'aquest mateix servei es va realitzar de forma directa sense emprar el procediment negociat que preveu la llei per a aquest tipus de casos. A més, el preu del servei es va revisar abans del compliment del període mínim d'un any.

Pel que fa al contracte per a l'assistència tècnica en el disseny del sistema RCRI, que vol dir recepció, classificació i resposta intel·ligent, la sindicatura ha conegut a través del CatSalut una sèrie d'incidències en l'execució del contracte, i en concret l'existència d'un informe tècnic del Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació de la Generalitat, el CTTI, d'acord amb el qual el SEM ha efectuat pagaments a l'empresa, a l'UTE contractista, per un import superior a les prestacions rebudes i acreditades, ja que no s'havien acomplert la totalitat de les actuacions previstes. Com es va fer notar en el seu moment en l'informe, aquests fets poden ser constitutius d'un possible índex de responsabilitat comptable, si bé, com vostès saben, l'apreciació d'aquesta responsabilitat –de l'existència d'aquesta responsabilitat– correspon únicament al Tribunal de Comptes.

Al tancament de l'exercici 2009, també en aquest mateix tema, l'entitat ha reconegut comptablement una despesa extraordinària de 3,37 milions d'euros, corresponent a la totalitat dels comptes efectuats per compte d'aquest contracte. Tanmateix, sobre això resta saber quina part d'aquest import podrà ser rescabalat amb la finalització del procediment de resolució contractual i en les accions judicials que el SEM realitzi contra l'UTE adjudicatària.

Pel que fa al contracte del servei de teleoperació, aquest es va adjudicar inicialment l'any 2001 i s'ha anat prorrogant en el temps per a les dues empreses adjudicatàries fins a la data actual –fins a la data de la realització de l'informe–, contra el que disposa el text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, que estableix un període màxim de vigència, incloses les pròrrogues, de quatre anys.

En el període fiscalitzat el SEM també ha pagat a un bufet d'advocats, adjudicatari del servei d'assessoria-

ment jurídic extern de l'entitat, mitjançant procediment negociat sense publicitat, uns imports d'aproximadament 148,7 milers d'euros durant aquests tres anys.

Finalment, per acabar ja, amb relació a l'àrea de personal –molt breument–, l'informe inclou dues observacions sobre la percepció de complements per a guàrdies de direcció per a membres del personal directiu, que no constaven en els seus contractes, i sobre la realització d'hores extraordinàries per sobre del límit màxim anual, en el cas d'alguns treballadors.

Aquest és el resum d'aquest informe, senyor president, i estic a la seva disposició i a la disposició dels senyors i senyores diputats per al que creguin convenient.

El president

Moltes gràcies, senyor Andreu Morillas. Ara és el torn dels grups parlamentaris i en primer lloc del Grup Parlamentari Socialista, i donarem la paraula al seu portaveu en aquest punt, a l'il·lustre diputat Josep Maria Sabaté. Quan vostè vulgui.

Josep M. Sabaté Guasch

Moltes gràcies, president. Síndics, gràcies per la seva exposició, que ha estat, jo crec, molt sintètica i que respon exactament al contingut de l'informe. Per tant, moltes gràcies perquè hem estat capaços de centrar precisament on estan les dificultats d'interpretació d'algunes qüestions, i que vostè ens ha aclarit molt amablement.

Miri, la sindicatura va efectuar, com bé ha dit, una fiscalització de regularitat dels comptes anuals del SEM l'any 2006, l'any en què es fusionaven tres organismes, el que implica unes dificultats afegides pel que fa a tota l'estructura i arquitectura comptable, financera i d'obligacions reconegudes de cara a la seva presa de posició pel que fa a l'exposició de comptes, que canviava durant aquest any de la fusió i que arrossegava, probablement, determinats efectes d'anys anteriors pel que fa a la seva arquitectura fiscal i comptable. Tota aquesta situació és corregida el 2007, com vostès bé saben.

D'acord amb les conclusions que recollien en aquest informe, s'aprova, a iniciativa del Grup de Convergència i Unió, la Moció 47/08 del Parlament de Catalunya, de 19 de març, on s'instava el Govern a emprendre les mesures de reestructuració necessàries per a consolidar aquesta nova etapa del SEM d'acord amb les indicacions que s'havien produït i que havien posat de manifest aquestes qüestions referides a l'informe del 2006, que molt bé també ha explicat.

A la finalització del període fiscalitzat per aquest informe que ens ocupa avui..., han estat, com molt bé ha dit, trenta-dues observacions efectuades referents a l'exercici 2006. Formulades el 2009, cal recordar-ho, eh? De fet, aquest és l'objecte de l'informe que avui ens ocupa. Però que les informacions que d'alguna forma es poden posar en relleu com a presumptes situacions que no pertoquen, respecte a la normativa fiscal i comptable d'aquests moments, es posen de manifest el mateix 2009, i també a la moció que s'aprova

en aquest Parlament, que insta que el SEM doni complida..., qüestió a totes les mocions que li havien fet..., i a totes les observacions d'aquest 2006..., es produïxen durant el 2010.

Per tant, la informació que recull el període del 2007-2009 pràcticament és un reflex de les mateixes situacions en què es podia trobar aquest informe del 2006. Per tant, jo hi he trobat d'alguna manera a faltar, tot i que bé, que és un informe exhaustiu, molt complet i que ens ajuda, i que va ajudar, a reorientar aquesta empresa en una situació que el 2010 i el 2011 pot titllar-se..., que ja s'han complert els objectius que s'esmenaven. I que aquest és l'objectiu precisament d'aquests informes. Pensem que d'alguna forma l'any el mateix 2010, i en seu del Parlament, se va exposar en una comissió de tots els grups parlamentaris –amb un grup de parlamentaris que representava tot l'arc parlamentari d'aleshores– quin era el grau de compliment d'aquesta moció; grau de compliment que l'informe que avui es presenta, del 2007 fins el 2009, no pot pràcticament reflectir-lo, perquè entre la presentació de l'informe i la moció del Parlament ens plantem pràcticament al mes de setembre, octubre del 2009, que és precisament quan es posa..., a fer aquesta reorientació de l'empresa.

Per tant, sí que a mi m'agradaria que aquest apartat, que amb l'auditoria externa s'hi parla de fets posteriors a l'objectiu de l'estudi, i que realment, si analitzem bé el contingut de l'informe –ja ho diu en algun apartat que alguna de les situacions que posa de manifest ja estan corregides–, podríem dir que el donàvem..., podríem donar per complerts en aquest informe del 2006. I aquesta valoració que es fa del 2007-2009 pràcticament n'és una repetició, amb –com no pot ser d'altra manera– situacions que es veia d'alguna forma que no complien aquests requisits.

Agrair per descomptat a la sindicatura la feina feta en aquest informe, que incorpora com hem dit més d'un exercici econòmic, i lamentar que aquest informe no pugui estar completat per aquesta sessió que es va produir amb els grups parlamentaris, on se donava pràcticament comptes de tota la situació que estava corregida al darrer trimestre del 2009 i que enfocava el 2010 amb una nova orientació del SEM. Que estem convençuts que l'informe que vostès presentin sobre la situació del 2010 veurà complidament que les seves observacions han estat fetes, que és del que es tracta amb el seguiment de les seves observacions.

Per tant, pensem que s'ha fet un bon exercici de transparència. A l'empresa hi ha hagut tot un seguit de recomanacions pel que fa no només a l'informe de la sindicatura sinó també a la moció del Parlament, que és important. I que va fer que el SEM prengués mesures de reestructuració interna aplicant un nou model pel que fa al transport sanitari, fruit precisament d'aquest treball conjunt tant de la sindicatura, amb el seu aspecte del que és la fiscalització dels comptes, com de la Comissió de Salut i la Comissió de la Sindicatura del Parlament en aquells moments, que per unanimitat van donar un vot de confiança per a donar marge a poder d'alguna forma orientar aquesta empresa, que tants bons resultats ha donat després, i com vostè també ha dit. I que era fruit d'una crisi de creixement i d'una uni-

ficació de tres organismes diferents, amb cultures diferents, que van originar alguna sèrie de situacions realment complexes i realment difícils de complir durant aquest exercici.

Moltíssimes gràcies, president. Agrair, com no pot ser d'altra manera, aquesta brevetat en l'exposició que ens ha mostrat el síndic, i que ha donat la clau de quins són els problemes que jo crec que ja estan del tot resolts. Però que ara el que ens ocupa precisament són uns informes que ja estan en aquests moments tancats. I que fruit d'aquesta avaluació ens permetrà fer una anàlisi molt més acurada de quina ha de ser la trajectòria que han de tenir els nostres organismes públics en el futur.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Sabaté. Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i donem la paraula a la seva portaveu, la il·lustre diputada María José García Cuevas. Quan vostè vulgui.

María José García Cuevas

Gracias, presidente. En primer lugar, agradecer al *síndic* señor Morillas la presentación de este informe, y al equipo técnico de la sindicatura por el trabajo realizado. Como, bueno, ya se ha dicho, revisamos el informe de fiscalización del SEM. La primera cuestión a resaltar, como nos ha explicado el síndico, es que este es el segundo informe. La sindicatura ya realizó una fiscalización en el ejercicio..., correspondiente al ejercicio 2006.

Bien, repasando las conclusiones de aquel informe y comparándolas con las del informe que nos ocupa, que es el objetivo de esta comisión, lo primero que nos llama la atención son las muchas cuestiones que destacó entonces la sindicatura y que ahora se repiten. Esto va en contra de lo que el señor Isturitz Pérez, el gerente del SEM, afirma en la primera alegación al informe. Nos dice que a su parecer la actividad del SEM, durante el período 2007-2009, merecería una valoración positiva respecto del anterior informe correspondiente al 2006. Nosotros no entendemos cómo se puede valorar positivamente que se repitan la mayoría de las deficiencias de control y de gestión tres años más tarde. Y nos estamos refiriendo, por ejemplo, a la falta de aprobación formal del presupuesto inicial y sus modificaciones, lo que denota una evidente falta de control sobre la previsión y aplicación de los recursos por parte del consejo de administración de aquellos años. De hecho, se nos alega desde el SEM que este problema se corrigió en 2009, pues el presupuesto del ejercicio se aprobó en febrero del 2009. Es de esperar que el SEM se siga esforzando y el presupuesto del 2010 y del 2011, pues, se aprobarán antes de acabar el ejercicio anterior, como corresponde.

También nos habla el informe del 2006 de incumplimientos de normativa e importantes desviaciones presupuestarias, incidencias e irregularidades en pagos en lo relativo a la licitación y ejecución de contratos y obras, el mismo aspecto que vuelve a resaltar el in-

forme de 2007, 2008 y 2009: abuso del procedimiento de contratación directa contraviniendo la normativa de licitación pública; importantes excesos en gastos por desviaciones presupuestarias y ejecuciones no presupuestarias, por gastos o trabajos adicionales –como nos ha explicado el *síndic*–, incluso pagos por servicios no realizados o no correctamente realizados, como es el caso de la contratación de proveedores, la rehabilitación de la sede de Hospitalet, la contratación de prestarios de servicios públicos y asistencia técnica. También está la cuestión del diseño del sistema RCRI, que sigue sin resolverse desde el informe sobre el 2006.

Y, finalmente, bueno, están las cuestiones relativas al personal. Se han mantenido durante estos años los complementos por guardias a directivos, complementos no aprobados por el consejo de administración ni previstos en los contratos de estos directivos –un total de entre sesenta y cincuenta mil euros anuales–, se han mantenido las horas extraordinarias por encima del límite máximo anual...

En conclusión, y en conjunto, una gestión nada ejemplar que se arrastra de años y que no se corrigió en la etapa que analiza la sindicatura –fundamentalmente las áreas de gestión presupuestaria, contratos y personal–, perjudicando en todos los casos el interés general, que solo admite, como siempre decimos, la gestión más eficiente de los servicios públicos, acompañada del mejor uso de los fondos públicos.

Del análisis de estos informes nos queda la triste y reiterada sensación de que la Generalitat, una vez más, ha montado y mantiene una pesada y cara estructura para prestar un servicio público en contra de los intereses de los ciudadanos. Queda la sensación de que los gobiernos catalanes han jugado alegremente, con los presupuestos, con el dinero de los ciudadanos.

Desde el Grupo Popular solicitaremos que el SEM se gestione y controle con criterios de excelencia y eficiencia. No hay que olvidarlo: bajo la responsabilidad y tutela efectivas del Servei Català de Salut, y aquí habrá que pedir responsabilidades al Gobierno actual.

Confiamos en que la reestructuración y reorientación emprendida por el SEM en el 2009 –que todavía no tenemos noticias–, pues, se concrete en la resolución de todas las cuestiones –todas las cuestiones– detectadas por la sindicatura, preservando y priorizando siempre el interés general.

Gracias.

El president

Moltes gràcies, senyora Garcia. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa i té la paraula el seu portaveu, l'il·lustre diputat senyor Jordi Miralles.

Jordi Miralles i Conte

Bé, gràcies, president. També agrair les explicacions que ha fet el senyor Morillas, el síndic Morillas, d'aquest informe. Crec que és un informe que té profundes relacions i arrels en etapes anteriors de la que

s'analitza; vull dir, que té rèmores del passat. Hi han deficiències, fins i tot crec que podem dir-ne irregularitats, que no són pròpies d'aquest moment, sinó que s'arrosseguen d'etapes anteriors.

I quan, per exemple, no?, es parla de l'edifici de l'Hospitalet i del seu resultat final, des del punt de vista del creixement de la despesa o dels procediments que hi va haver per a la seva, o no, licitació, no és d'aquest període, sinó que són les conclusions de la situació viscuda anteriorment. Per tant, és un resultat d'etapes anteriors, que estem convençuts que té a veure amb qüestions que s'han anat arrossegant en el tema de la contractació; també en la mateixa manera de fer o d'entendre l'UTE que apunta un dels punts de l'informe. I que fins i tot vostè mateix ha recordat que hi ha algunes coses que si tenen a veure amb irregularitats podrien ser matèria del Tribunal de Comptes. O, fins i tot, nosaltres creiem que alguna cosa de l'edifici de l'Hospitalet guarda relació amb la fiscalia.

Per tant, son coses que hi són. No són d'aquest exercici, només, són continuïtat en aquest exercici. I crec que és molt important que en la pàgina 74 que han col·locat vostès a les conclusions..., fan referència a un canvi en la direcció del servei d'emergències, del president del consell d'administració..., i, per tant, de les complicitats o del que el mateix..., apunta el document d'una nova reorientació en l'estructura organitzativa de l'entitat pel que fa als àmbits territorials i corporatius.

Creiem que des de 2009 fins aquí, el que tornin a fiscalitzar serà diferent. En tot cas els tràmits o el que s'hagi caminat des del punt de vista de les recomanacions anteriors, i també aquelles coses que tinguin a veure o amb el Tribunal de Comptes o amb la fiscalia són situacions que depassen el període només 2007-2009. I, per tant, nosaltres el que esperem, que el document de fiscalització dels propers anys ja contempli que aquelles coses de deficiències o de possibles irregularitats que no s'hagin fet bé estiguin plenament solucionades.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Miralles. I ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i té la paraula el seu portaveu, l'il·lustre diputat Sergi de los Ríos. Quan vulgui.

Sergi de los Ríos i Martínez

Moltes gràcies, senyor president. En primer lloc, agrair al síndic, al senyor Andreu Morillas, la presentació d'aquest informe, que a mode de conclusió hi podem veure que en el període analitzat, 2007-2009, pràcticament es repeteixen les mateixes mancances, els mateixos procediments incorrectes que s'havien detectat en l'exercici 2006.

I, per tant, jo crec que davant d'aquest informe hem de fer dues anàlisis, una centrada estrictament en el que va succeir aquells exercicis. I, per tant, aquí hi han aspectes que vostè, doncs, de fet ha exposat i que de fet estan en el mateix informe, com alguns proce-

diments irregulars quant a contractació, que no s'hi havia seguit la normativa adequada en temes de contractació, o aquells altres que hi havia fins i tot unes responsabilitats que van al Tribunal de Comptes. Per tant, aquest és un aspecte que haurà d'anar en aquest paquet, i per tant des del nostre grup parlamentari sol·licitarem l'aprovació i el seguiment de totes i cadascuna de les observacions i recomanacions que es deriven d'aquest informe.

Però, al mateix temps, també fent referència a aquesta pàgina 74 de l'informe, en forma de conclusions, es veu..., o ja el mateix informe descriu el que probablement és un punt d'inflexió en la mateixa gestió del SEM quant a..., aquesta que es va produir precisament l'octubre de l'any 2009. Per tant, estem parlant de finals de l'exercici, del darrer exercici analitzat per aquest informe, quan s'explica que amb la nova gerència –evidentment, amb uns canvis en el consell d'administració–, doncs, es dona una nova reorientació en l'estructura organitzativa de l'entitat pel que fa als àmbits territorials i corporatius.

Efectivament, molts o una majoria d'aquests aspectes, d'aquestes observacions, d'aquestes recomanacions, tant en l'aspecte de contractació com en d'altres, doncs, realment són símptomes d'una certa desorganització. «D'una certa desorganització»: me refereixo als anys 2006 –pel que fa referència en aquest primer informe– o al període 2007-2009.

Per tant, estarem amatents en el que hagi pogut suposar aquesta nova reorientació quant al compliment –esperem-ho, ara ja sí– en futurs informes d'aquestes recomanacions i observacions que es deriven d'aquest.

Res més des del nostre grup parlamentari.

El president

Moltes gràcies, senyor Sergi de los Ríos. Ara, abans de donar la paraula al Grup Parlamentari de Convergència i Unió, com que seria el torn del Subgrup Parlamentari de Solidaritat Catalana per la Independència, comentar que el senyor Uriel Beltran avui s'ha excusat, eh? Vull dir, que al començar la sessió no ho havia dit, però hem rebut un correu a la Mesa que s'excusava, i penso que val la pena remarcar-ho. (*Remor de veus.*)

En tot cas, ara sí que és el torn del Grup Parlamentari de Convergència i Unió i té la paraula el seu portaveu, el senyor David Bonvehí. Quan vulgui.

David Bonvehí i Torras

Gràcies, president. Gràcies, senyor Morillas, per l'exposició de l'informe. Nosaltres també esperem que els futurs informes d'aquest organisme siguin molt millors o molt més satisfactoris que aquest que ens ha ocupat avui.

Hi ha diversos aspectes que ens preocupen. Un és quant al pressupost d'explotació i de capital. Ja s'ha dit aquí que no hi ha constància que aquest pressupost fos objecte d'aprovació per part del consell d'administració. Quant al balanç de situació, se'ns indica

que cal remarcar que l'antiguitat dels autors que apareixen en el balanç posa de manifest debilitats en els sistemes interns de gestió de cobrament –no es reclamaven. Quant al compte de resultats, es realitzen una sèrie d'observacions sobre la publicació de la clàusula tercera de l'addenda anual del contracte programa formalitzat amb el CatSalut.

I quant a la contractació..., és on apareixen les principals observacions i preocupacions d'aquest Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Diversos aspectes que ens posen en alerta o que ens posen en especial atenció. Durant el període fiscalitzat el SEM ha contractat de forma directa un total de més de 10 milions d'euros a un conjunt de proveïdors per a subministraments i serveis, l'adjudicació dels quals hauria d'haver requerit la convocatòria de procediments oberts de contractació o bé el compliment dels principis de publicitat i concurrència. Això, des del nostre grup parlamentari, creiem que és greu.

Segona cosa que ens preocupa: quant a les obres d'adequació de l'edifici del SEM corresponents a l'exercici 2006. Ja s'ha dit aquí una mica per alt, però que ara ens agradaria remarcar-ho, que la certificació final i única de les obres d'adequació de la seu de l'entitat a l'Hospitalet..., la certificació pujava 7.606.000 euros, xifra que va suposar, ja en un primer moment, una desviació d'1.609.000 euros respecte al projecte executiu inicial, que era de 5.997.000 euros.

Però aquí no va quedar tot. Quinze dies abans d'emetre l'única certificació d'aquestes obres, el 15 de novembre, l'empresa ja havia reclamat al SEM costos extraordinaris, al tancament de les obres, per un valor de 464.000 euros, més uns costos financers de 812.000 euros per demora, més 600.000 per treballs d'intermediació. I, per altra banda, es van haver de realitzar actuacions no previstes en el projecte inicial que també van ascendir a 800.000 euros. Finalment, en el moment de la recepció d'obres, encara s'hi va afegir un import més d'1.036.000 euros. Per tant, el cost total de les obres de l'edifici va ser 9.449.000 euros, enfront dels 6 milions d'euros del projecte inicial.

Això creiem que no és poca quantitat de diners, és molta quantitat, i aquests fets a nosaltres –des del nostre grup parlamentari– ja feia temps que ens preocupaven. Per això, ja l'any 2007, el portaveu de la Comissió de Salut de Convergència i Unió ja ho preguntava a la consellera. Específicament li preguntava: «Si es construeix aquest edifici, el concurs de l'edifici ha seguit tot el requitzell de condicionants dels concursos públics? Han fet el concurs públic? Com s'ha adjudicat aquest concurs públic? Qui hi ha participat? Quines condicions?» La resposta de la consellera en aquell moment va ser de silenci. Va contestar altres coses, però en aquesta no contestava. I, per tant, doncs, el resultat o el resum és que aquest edifici va costar 9,4 milions quan havia d'haver-ne costat 5,9. També ens preocupa que a conseqüència d'aquests fets, doncs, el 16 de juliol la Fiscalia Provincial de Barcelona vagi incoar diligències d'investigació.

Per últim, també ens preocupa les diferents irregularitats en la contractació i gestió de serveis públics que són detallats en l'informe.

I quant al personal, i ja per acabar aquest informe que no és gens agradable ni gens satisfactori, dir que no directius cobraven complements que no els pertocaven i que el SEM havia utilitzat la realització d'hores extraordinàries per sobre del límit màxim anual.

Per tant, aquest informe, el miris per on el miris, no deixa en bon lloc la gestió del SEM en els exercicis 2007-2009, i aquest Grup de Convergència i Unió aprova les observacions i recomanacions que en ell s'hi disposen.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor David Bonvehí.

Procediment

relatiu a l'Informe de fiscalització 11/2011, referent a despeses de farmàcia (receptes mèdiques), corresponent al 2008 (tram. 256-00013/09)

Si els sembla bé, doncs, continuarem amb el punt número 4 de l'ordre del dia, que és el procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 11 del 2011, referent a despeses de farmàcia –receptes mèdiques–, corresponent al 2008. Té la paraula el síndic ponent, senyor Andreu Morillas. Quan vulgui.

El síndic Andreu Morillas Antolín

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, l'Informe de fiscalització relatiu a les despeses de farmàcia –receptes mèdiques– de l'exercici 2008 el va aprovar el ple de la sindicatura el 12 d'abril d'enguany, en compliment del seu programa anual d'activitats.

L'objecte de l'informe és l'anàlisi de la despesa i de les actuacions realitzades pels agents que intervenen en la prestació farmacèutica. En concret, l'anàlisi del circuit de la despesa en farmàcia des de la indicació, prescripció i dispensació de medicaments que disposen de recepta oficial del sistema nacional de la salut, que s'han finançat amb fons públics i que estan destinats a pacients assegurats pel CatSalut..., i aquests medicaments han estat dispensats en les oficines de farmàcia.

L'informe ha analitzat també les mesures de contenció de la despesa, que va promoure el CatSalut i el Departament de Salut amb les entitats proveïdores i les unitats productives. També s'ha analitzat i fiscalitzat la contractació dels serveis vinculats a la recepta electrònica i els acords o els convenis amb les entitats que participen en aquest procés, els col·legis farmacèutics. Finalment, s'ha fet el seguiment dels fons rebuts del Ministeri de Sanitat i l'eficiència en la utilització d'aquests fons.

Unes xifres per contextualitzar també el que estem tractant. L'import de la despesa de la prestació farmacèutica, les receptes mèdiques del CatSalut, l'any 2008

va ser de 1.821 milions d'euros en dispensació de productes farmacèutics, a través de més de 143 milions de receptes. Això dona idea del volum que estem tractant, que representa aproximadament un 20 per cent del pressupost de l'àrea de salut i un 5,2 per cent del pressupost de la Generalitat de Catalunya, i dona idea també de la complexitat del procés, en la mesura en què ha de gestionar aquestes 143 i escaig milions de receptes. Aquesta dispensació va comportar un cost mitjà per recepta, l'any 2008, de 12,73 euros, davant dels 12,63 de l'any 2007, amb un lleuger increment del 0,8 per cent en el cost mitjà de recepta. L'augment de la despesa, no obstant, respecte al 2007, va ser de 102,8 milions d'euros, cosa que representa un 6 per cent d'increment en el volum de despesa. En canvi, el nombre de receptes va augmentar en 7 milions i escaig, el que representa un 5,2 per cent d'increment.

L'informe recull algunes dades sobre la composició de la despesa de farmàcia, la distribució territorial d'aquesta despesa, la distribució per edats i la incidència també dels medicaments genèrics en el conjunt de la despesa total de fàrmacs. Així, destaco que el 62 per cent del total de la despesa farmacèutica el 62 per cent del total—correspon a persones de més de seixanta-cinc anys d'edat, que només representen el 16,4 per cent de la població protegida. I el cost mitjà anual en despesa farmacèutica per a les persones més grans de seixanta-cinc anys multiplica per 9,13 el cost per persona de menys de seixanta-cinc anys.

Pel que fa als medicaments genèrics, la prescripció d'aquests medicaments, comptada en nombre d'envasos consumits, va ser quasi el 26 per cent del total en el 2008, 2,13 punts per sobre de la quota del 2007, que va ser del 23,8 per cent del total de medicaments receptats.

A continuació resumeixo breument les principals observacions i recomanacions derivades d'aquest treball de fiscalització, d'aquest informe, que té una part descriptiva i analítica de tots aquests processos, i una part d'anàlisi, també, dels processos, com he dit, de contractació. La despesa reconeguda en la liquidació del pressupost del CatSalut de l'exercici 2008 no inclou una part de la despesa de farmàcia realitzada durant aquest any per manca de crèdit pressupostari suficient. Això representa 435,05 milions d'euros, ja que la despesa compromesa durant la vigència del pressupost va sobrepassar el límit de les dotacions de crèdit. No obstant això, inclou també —l'exercici— la despesa realitzada en l'any 2007 per import de 132,07 milions d'euros. Aquest fet va comportar l'incompliment del principi de meritació previst en el text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.

La contractació per a la implantació del sistema de recepta electrònica es va adjudicar per un procediment negociat sense publicitat, i es va convidar a licitar no a la totalitat sinó tan sols a una part de les quaranta empreses prèviament homologades per la Generalitat capaces de prestar aquest servei, quan d'acord amb les directives i la jurisprudència europees s'hauria hagut de consultar per escrit a tots els operadors homologats. El CatSalut no va publicar en el *Diari Oficial de la Unió Europea*, ni en el *Butlletí Oficial de l'Estat*

l'adjudicació de cinc contractes fiscalitzats referents al projecte per al desenvolupament de la recepta electrònica.

El CatSalut va comptabilitzar el 2008 dues factures que corresponien al 2007, per un import de 88.000 euros, mitjançant una incorporació de romanent de crèdit, sense fer constar en l'expedient els recursos necessaris per finançar l'increment de la despesa.

Finalment, durant el període 2007-2009 el Departament de Salut ha deixat de rebre fons del Ministeri de Sanitat i Consum per un import aproximat de 5,9 milions d'euros, que corresponen al repartiment a les comunitats autònomes dels fons que provenen de les aportacions realitzades en funció de volum de vendes, i que estan regulades per la Llei del medicament, i que són distribuïts i proposats, o proposats i distribuïts, pel Consell Interterritorial del Servei Nacional de Salut. La insuficient justificació de les activitats realitzades el 2007 amb càrrec a aquests fons va comportar..., el dret a rebre la resta de fons no justificats, així com els fons corresponents a l'any 2008, que en total, com he dit, sumaven la xifra de 5,9 milions d'euros.

En l'apartat de recomanacions, la sindicatura insta el Departament de Salut a seguir en la línia ja adoptada de promoure la utilització de medicaments genèrics, i dins d'aquests els de menor preu, per tal d'assolir una menor despesa en farmàcia.

Quant a la qualitat de la prescripció, la sindicatura també recomana al CatSalut que fomenti la prescripció per principi actiu i basada en criteris de cost-efectivitat i d'evidència terapèutica. Igualment recomana realitzar les accions necessàries per dur a terme, en certs o determinats grups de medicament, la dispensació per nombre d'unitats adequades al tractament que sigui el cas, mitjançant el fraccionament dels envasos.

Pel que fa a la pèrdua de recursos o a la no-obtenció de recursos dels fons del Ministeri de Sanitat i Consum, la sindicatura recomana al Departament de Salut que realitzi les accions pertinents per tal d'utilitzar aquests fons assignats pel Ministeri de Sanitat en la seva totalitat, així com tenir cura d'executar-los i justificar-los en el període adient i d'acord amb les finalitats adequades.

Això és tot, president. Moltes gràcies, i estic també a la seva disposició.

El president

Moltes gràcies, senyor Morillas. Ara és el torn dels grups parlamentaris, i per part del Grup Parlamentari del Partit Socialista de Catalunya té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Maria Sabaté. Quan vulgui.

Josep M. Sabaté Guasch

Moltes gràcies, president. Novament gràcies, síndic, per aquest, jo diria, magnífic informe, perquè fa una anàlisi molt acurada de quina és la despesa farmacèutica, per on va i quina és la tendència. Recordar que en aquests moments aquesta anàlisi del 2008 és

la que per a si voldrien tindre moltes comunitats autònomes a hores d'ara, eh?

I em referiria que, miri, hi ha en totes les al·legacions fetes per la secretària general del Departament de Salut, la senyora Roser Fernández, en data 18 de febrer del 2011..., jo crec que donen compliment, entenc, a diverses de les observacions fetes per la sindicatura en el seu informe, que avui ens ocupa, i que poden ser d'alguna forma..., que poden donar origen en alguna discrepància.

Però hi ha una cosa que m'hi referiria, perquè se'n fa un judici de valor que jo crec que no és del tot correcte. I voldria explicar-los-ho, si m'ho permeten. Miri, jo crec que aquest magnífic informe vol i pretén fer un *audit* permanent de quina és la gestió, perquè analitza els circuits, els condicionants, etcètera, d'una manera, jo crec, molt correcta. Però ho fa *a posteriori*. Ho fa *a posteriori* i, per tant, després torna a encaixar dintre d'un exercici determinades qüestions. Miri, no és que el *consejo interterritorial* posés 5 milions a lliure disposició del Servei Català de la Salut. No, és que es va posar tota una sèrie d'accions que s'havien de posar a terme..., les diverses entitats proveïdores de serveis, per tal de donar formació a tots els agents involucrats en la despesa farmacèutica per tal que donessin una orientació que nosaltres ja teníem, eh?

D'alguna forma estava presentat en el Pla estratègic de farmàcia del Servei Català de la Salut de l'any 2004, que és precisament qui ens porta que el 2008 ja hi hagi el 26 per cent de prescripció de genèrics; el qui ens porta, d'alguna forma, aquest pla estratègic, a veure de quina manera, conjuntament tots els agents, s'imposen una despesa màxima autoritzada, i és qui també fa coparticipi, en les inversions que s'han de fer per a tota la recepta electrònica, els col·legis de farmacèutics, i per tant que participin de ple en el que serà d'alguna manera després una part de la seva facturació. I això ens porta a uns resultats molt bons.

I permeti'm que els ho recordi. I que a més a més ens ha de fer sentir, jo crec, orgullosos de la feina feta en aquests moments. I, hi incideixo, aquest 2011 també anem per aquesta via, i és fruit de tot un temps de consens que ens ha portat, a la comunitat autònoma, a estar, jo crec, per damunt de l'Estat en aquesta despesa, tot i que és una de les més importants, com molt bé ha explicat el síndic, del pressupost de la Generalitat.

Miri, el que va suposar la diferència, ja el 2005, fruit de l'aplicació de totes aquestes mesures i qüestions que el *consejo interterritorial* posa en aquest paquet de mesures del 2008 –que no es poden complir, perquè ja s'han complert–..., ens porta a una diferència de 3 euros per habitant, la qual cosa va suposar que l'any 2005 tinguéssim una diferència respecte de l'Estat de 21 milions d'euros d'estalvi. El 2006, aquesta quantitat suposava ja el 4 per cent, que suposava al voltant de 28 milions. El 07,15 euros per habitant, el que va suposar ja una partida de 115. I el 2008, 20 euros per habitant i un total de 140 milions d'euros. I el 2009 continua aquesta tendència: 26 euros per habitant i 192 milions d'euros. És a dir, un total de 476 milions d'euros durant el període 2005-2009,

que comparats amb aquests 5 que es van deixar d'ingressar jo crec que suposen una gestió molt correcta i, a més, molt coparticipada per tots els agents, començant pel Col·legi de Farmacèutics, els professionals, etcètera.

Per tant, què passa en el moment en què el *consejo interterritorial*, d'alguna forma, vol imposar –vol recomanar, no imposar– tota una sèrie de mesures per tal de reconduir aquesta despesa en la línia que vostès tan magníficament expliciten en el seu informe? Que nosaltres ja tenim la feina feta. I per molt que després es volguessin justificar moltes despeses de formació en aquest sentit, precisament aquestes despeses que ja van sortir del pressupost del Servei Català de la Salut el 2004 i el 2005 són les que durant aquest període donen una diferència respecte al consum de la resta de l'Estat de 476 milions d'euros.

Val a dir que la xifra de tancament del 2010 –i hi va pel camí el 2011– superarà amb escreix aquesta quantitat. Per tant, que estem en la bona direcció. I, per tant, jo crec que aquest judici de valor –en el qual no podem estar totalment d'acord, en la manera que s'expressa– també enfoca la gran complexitat de la gestió d'aquesta despesa. Que fa difícil d'entendre que com és que el *consejo interterritorial* posi 5 milions, o 4 milions, i no ens els poguéssim gastar, perquè els condiona a unes determinades accions que ja estaven fetes anteriorment, i les limita en el temps a fer-les. Els resultats d'aquestes accions estan aquí. La resta de comunitats autònomes ja les estan aplicant. I, per tant, hem estat capdavanters en aquesta situació. Ha estat fruit d'un ampli consens de tots els agents.

I és l'única qüestió, síndic, que em permeto d'alguna forma discutir-li respecte al seu informe. Que per la resta el felicito, perquè és d'una clarividència absoluta, i que ens ajudarà a fer..., quin és el retrat, la *photo finish* d'aquest període, per analitzar com podem evolucionar molt i millor, com podem fer que aquesta xifra del 26 per cent de genèrics vagi al 30 –que jo crec que en aquests moments ja s'hi està molt a prop, amb les últimes mesures que està aplicant el departament–, i, a més a més, com podem reconduir tota l'atenció a la cronicitat amb una sèrie d'accions que d'alguna forma es portaran a terme.

Però, si us plau, no posin en judici de valor..., sobre una quantitat que estava allà per cobrar-se, perquè realment és així, però no és la font. És a dir, nosaltres ja havíem aplicat d'alguna manera totes aquestes mesures i no ens van permetre la justificació de temps anteriors. Per tant, aquests diners van quedar per cobrar-se, però tampoc els teníem pressupostats i, per tant..., hi havia alguna forma per justificar aquesta situació.

Els he donat aquestes xifres que són públiques, que estan al web del departament i que vostès poden consultar. Perquè també el ministeri –cada semestre, crec– publica tota una sèrie de comparatives, que si en fan la prorrogació durant aquests anys i veuen quina és l'anàlisi fruit de les accions..., que nosaltres no vam esperar a les indicacions del *consejo interterritorial*, sinó que van ser fruit d'aquest pla estratègic

aprovat per un ampli consens de tots els agents, tant polítics com econòmics, en aquell moment, el 2004..., fa que la farmàcia avui a Catalunya tingui uns resultats jo diria que molt millors que la resta de l'Estat.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Sabaté. Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i té la paraula la seva portaveu, la il·lustre diputada María José García. Quan vulgui.

María José García Cuevas

Gracias, presidente. Agradecer al *síndic*, señor Morillas, la presentación de este informe. Bien, para empezar estamos ante un informe de sindicatura peculiar, porque no se limita a analizar la gestión económica, financiera y contable del sector público sanitario catalán en cuanto a gastos farmacéuticos, sino que nos plantea unas recomendaciones de gestión de este gasto, unas medidas para fomentar el ahorro que quizás podrían ser más propias del ámbito de la actividad política, sea del Gobierno o de la oposición, y entendemos que pueden o no ser compartidas por todos los grupos políticos.

En el caso del Grupo Popular, puesto que compartimos las recomendaciones de promover el uso de genéricos, la prescripción por principio activo, la dispensación de las medidas de tratamiento necesarias y la necesidad de sensibilizar, formar e informar a los ciudadanos sobre la necesidad de hacer este servicio sostenible, no tendremos ningún problema en aprobar y apoyar el informe de la sindicatura. De hecho, muchas de estas recomendaciones ya han sido objeto de iniciativas parlamentarias del Grupo Popular en esta legislatura y en este Parlamento.

Lo que querríamos es dejar constancia de un cálculo adicional al análisis de los datos que nos facilita la sindicatura, que también puede ser revelador a la hora de entender el gasto farmacéutico. Puesto que entre el 2007 y el 2008 la variación de población no se correspondió con el aumento de recetas y el coste unitario de las recetas también prácticamente no creció, se podría atribuir el aumento del 6 por ciento del gasto farmacéutico al aumento del número de recetas por ciudadano consumidor, ya que el aumento de recetas se compensó con el aumento de asegurados. Es decir, se deduce de los datos del informe que los ciudadanos consumidores de gasto farmacéutico incurrieron en mayores necesidades farmacéuticas durante 2008. Por tanto, pensamos, y en esto animamos al Gobierno a realizarlo, que sería interesante conocer la evolución de esta relación, porque quizá en este ámbito es donde podrían ser más efectivas las medidas de ahorro y las campañas sensibilizadoras en las necesidades farmacéuticas –de los ciudadanos consumidores, no de todos los ciudadanos.

Y, para finalizar, resaltar dos cuestiones del informe. La primera, que ya la comentamos al analizar la cuenta general del 2008, es la necesidad de no desplazar

gastos de un ejercicio al siguiente, como los 435 millones de euros de exceso de gasto del 2008 –en gasto farmacéutico– que se reconocieron en el 2009 por no existir la consignación presupuestaria correspondiente en el 2008, como nos dicen las alegaciones. Esta cifra, que es un exceso de gasto del 30 por ciento respecto del presupuesto, pensamos que es un error muy elevado; o bien al presupuestar o bien al gestionar el gasto, no es asumible, y esperamos que no se repita.

La segunda cuestión que queremos resaltar es el hecho de que la Generalitat haya perdido, como nos ha comentado el *síndic*, parte de los fondos estatales que le correspondían para sufragar el gasto farmacéutico por insuficiente justificación: los 6 millones de euros que la Generalitat dejó de percibir del Estado en tres años, del 2007 al 2009. De hecho, el diputado Sabaté ahora nos ha hecho una explicación que, bueno, a mí me ha resultado precipitada, no tenía conocimiento. También me resulta muy extraño que la sindicatura no tuviera conocimiento a la hora de hacer el informe, ni en las alegaciones al informe aparezca. Por tanto, no quiero dudar de la palabra del diputado Sabaté y espero las explicaciones de la sindicatura, a ver cómo se casan estas versiones contradictorias.

En cualquier caso, entendemos que al Departament de Salut le sobran razones y justificaciones para reclamar 6 millones de euros al Estado, si es que estaban disponibles. En definitiva, para nosotros es una muestra de gestión defectuosa de un servicio público e instaremos al Gobierno de la Generalitat para que esta situación –perder fondos disponibles del Estado– no vuelva a repetirse.

Gracias.

El president

Gràcies, senyora Garcia. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa i té la paraula el seu portaveu, l'il·lustre diputat senyor Jordi Miralles. Quan vulgui.

Jordi Miralles i Conte

Bé, gràcies, president. Breument, per felicitar l'informe que ens presenta el *síndic*. Crec que amb el resum que també ens ha presentat, doncs, dóna contingut al que és un tema segurament dels més rellevants econòmicament i dels més complexos des del punt de vista de la necessitat d'anar modificant estructures i actituds, tenint en compte que vostè mateix ha apuntat que del que suposa en el pressupost de la Generalitat –si no m'equivoco ha dit el 5,2 per cent, crec que he entès de l'explicació que ha fet–, i en tot cas de la despesa global del que té a veure amb el que és la despesa en sanitat al nostre país..., està a l'entorn del 30 per cent, no?

Per tant, no estem parlant de coses menors. I això afecta sens dubte l'economia, però també afecta la concepció de la salut del nostre país, de la gent del nostre país, atenció que hi ha un nivell, des del nostre punt de vista, excessiu de l'ús dels medicaments, i això té repercussions a la salut i també repercussions en matèria econòmica.

Crec que l'explicació que ha fet i l'informe donen llum a aquesta qüestió –tot i que complexa, que és molt complexa–, i que segurament des de la lectura de l'informe ens sorprenia el fet que semblava que el Govern de Catalunya hagués renunciat de manera deliberada i per una manca de capacitat en la gestió a 6 milions d'euros. És cert que hi ha un pla estratègic, que bé explicava el diputat Sabaté, i que això no només era consultable a la web del departament sinó que ha tingut, com bé ha argumentat ell, una repercussió molt important des del punt de vista de l'estalvi..., amb una despesa que tendia a un creixement constant, que era la despesa farmacèutica. Nosaltres som de l'opinió que encara hi ha un recorregut a poder situar, pel bé de la salut de la gent del nostre país i també per poder prioritzar la despesa en salut..., que no sigui directament en l'àmbit de la situació molt medicalitzada del nostre país, no?

I crec que per això, a les seves recomanacions que apunten..., a la pàgina 55, el primer paràgraf del punt 2, que insisteix, no?, en l'objectiu d'assolir una menor despesa en farmàcia i, per tant, a seguir treballant el tema dels genèrics i anar a buscar el de menor preu, crec que és una de les conclusions, sens dubte, que fem nostra. Les altres observacions també, o recomanacions..., i que en la presentació de les resolucions, doncs, també farem.

Per tant, moltes gràcies de nou..., amb el seu informe, amb el rigor, l'aclariment que s'ha pogut fer per banda del diputat Sabaté..., i aquesta línia pel bé de la salut i pel bé de les finances del nostre país, de la reducció de la despesa farmacèutica.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Miralles. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i té la paraula el senyor Sergi de los Ríos, portaveu del grup parlamentari.

Sergi de los Ríos i Martínez

Moltes gràcies, senyor president. Agrair al síndic Andreu Morillas la presentació d'aquest informe. M'afegeixo a les felicitacions. Crec que aquest món de la despesa farmacèutica després d'aquest informe el veiem molt més clar quant a la seva complexitat i evidentment a la seva incidència.

Aquestes xifres de 143 milions de receptes, un 5,2 per cent del total del pressupost de la Generalitat quant a quantia monetària, doncs, ens està ja situant davant de la importància que té aquest aspecte de cara a una bona gestió, per un costat econòmic, però també una bona gestió, des de les institucions del país, de la salut dels catalans i catalanes.

Bàsicament, en les nostres propostes de resolució posteriors en aquesta sessió, doncs, evidentment en demanarem l'aprovació i que es tinguin en compte totes i cadascuna de les recomanacions i observacions. I només fer evident un aspecte, que és que aquest informe ja posa sobre la taula que... Evidentment, només analitza l'exercici 2008, però que aquest objectiu de

la racionalització de la despesa farmacèutica ja en l'any 2008 va ser una realitat.

I a més a més aquestes mateixes observacions, a les quals es feia referència en anteriors intervencions, doncs, també marquen una línia de treball de cap a on ha d'anar aquesta «més racionalització» de la despesa farmacèutica, sobretot per la gran implicació econòmica –5,2 per cent del total del pressupost–..., i, evidentment, una bona gestió dels recursos que ha de tenir, ha de continuar tenint un servei de salut públic i de qualitat.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor De los Ríos. I ara és el torn del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Té la paraula el seu portaveu, l'illustre diputat senyor David Bonvehí.

David Bonvehí i Torras

Gràcies, president. Gràcies, senyor síndic, per l'exposició. Un informe, com s'ha dit, clar, entenedor i que realitza observacions i conclusions que aprovem totalment.

Tot i així, com també s'ha dit, s'incompleix el principi de meritació, ja que la despesa reconeguda en la liquidació del pressupost de CatSalut de l'exercici 2008, de 1.518,76 milions d'euros, no inclou una part de la despesa de farmàcia realitzada durant aquest any per manca de crèdit pressupostari suficient, per 435 milions d'euros, ja que la despesa compromesa durant la vigència del pressupost va sobrepassar el límit de les dotacions de crèdit. Per tant, aquesta incorrecció fa que en el futur, doncs, ens trobem més problemes.

S'incompleix la normativa quant a la contractació, si bé l'informe recull una al·legació formulada pel mateix departament.

I quant a l'import d'aquesta subvenció, d'aquests diners que havia de rebre la Generalitat del Ministeri de Sanitat, doncs, també ara ens hem quedat expectants, a tenor de les paraules del senyor Sabaté, i també li formularíem una pregunta al síndic, a veure si ens pot afegir alguna cosa més sobre aquesta qüestió. I, si no, el nostre grup parlamentari també buscarem més informació sobre aquest aspecte, que nosaltres desconecíem..., a tenor de les explicacions del senyor Sabaté.

Realitzen encara més recomanacions al final, entre elles l'actualització de l'annex del concert, i també entre elles la racionalització de la despesa de la prestació farmacèutica, recomanacions que l'actual Govern de la Generalitat ja està acabant també d'impulsar, està continuant.

I, per tant, doncs, no podem res més que donar el nostre suport a aquest informe tan extens i tan entenedor.

Moles gràcies.

El president

Gràcies, senyor Bonvehí. Ara donaríem la paraula en el síndic perquè, en fi, les preguntes que se li han fet..., si les pot contestar.

El síndic Andreu Morillas Antolín

Moltes gràcies. En primer lloc, agrair als diputats representants dels grups parlamentaris les seves intervencions i les seves valoracions amb relació a l'informe, que és fruit del treball dels tècnics de la sindicatura, com no se'ns amaga a ningú, que estan aquí presents.

Respecte a aquesta qüestió que s'ha suscitat respecte a la pèrdua, que més que pèrdua és una no-utilització òptima, exhaustiva, dels fons disponibles en aquell moment per part del ministeri de salut, i que es generen d'una certa manera, jo crec que la intervenció del diputat senyor Sabaté, més que per contradir això, ha servit per contextualitzar-ho. És a dir, un conjunt d'actuacions que eren finançables a través d'uns fons disponibles per part del ministeri, havien sigut a bastament realitzades –segons ha expressat el diputat socialista– abans, per un conjunt de mesures ja preses amb anterioritat, que anaven en la mateixa línia que promovia el ministeri de salut al convocar aquests fons. No obsta per dir que s'hauria pogut obtenir més fons, si s'haguessin pogut justificar més despeses, simplement, eh?

De tota manera, prenem nota des de la sindicatura, per a qualsevol aclariment que puguem fer, i nosaltres mateixos estudiarem tots aquests temes per aprofundir-hi tot el que sigui necessari, eh?

Moltes gràcies.

El president

Moles gràcies, senyor Morillas.

Ara passarem al punt número 5. (*María José Garcia Cuevas demana per parlar.*) Sí, digui'm.

María José Garcia Cuevas

Por contradicciones. Yo lo que no entiendo, entonces, es si se mantiene..., bueno, perdón, pido la palabra.

El president

Sí, sí, sí.

María José Garcia Cuevas

Si se mantiene o no entonces la recomendación del informe, de que esos fondos se tendrían que haber reclamado.

El síndic Andreu Morillas Antolín

Perdó, no és tant reclamar els fons, com que si –entenc jo– s'accedeix a uns fons que estan disponibles s'han de complir uns certs requisits. Els certs requisits és complir..., poder certificar totes aquelles despeses necessàries per cobrar els fons. No s'han pogut certificar totes aquelles despeses necessàries per cobrar el fons. Per tant, una part de fons no s'han cobrat. I com que si no es poden certificar totes les despeses corresponents a aquells anys, també et retenen –no et retenen: no hi tens accés– els fons de l'any següent, s'han perdut també els fons de l'any següent, és simplement això.

I es manté la..., per part meva, vaja, crec que podem mantenir l'observació.

(*Josep M. Sabaté Guasch demana per parlar.*)

El president

Sí, senyor Sabaté.

Josep M. Sabaté Guasch

És per puntualitzar, perfectament. Jo crec que el síndic ho ha expressat molt bé: la meua explicació ha estat una contextualització, perquè evidentment a tothom li estranya que es posin uns fons damunt la taula i que et diguin «primer gasta», per després justificar-ho amb coses que nosaltres..., ja s'havien gastat i ja havien donat el seu fruit. No és que s'hagin «desutilitzat» uns fons. Si no gastaves no tenies fons, eh?

Per tant, jo crec que realment està ben expressat en el que és l'informe de la sindicatura, però cal tenir-ho en compte en el moment de..., clar, vull dir que no s'ha deixat de cobrar una cosa, sinó que no s'ha gastat per poder cobrar una cosa. Per tant, jo crec que això és objecte de bona gestió, si hi ha una explicació anterior de quan s'ha produït i per què aquesta utilització dels recursos.

Res més, president.

Gràcies.

El president

Molt bé.

Procediment

relatiu a l'Informe de fiscalització 19/2011, referent al compliment del retiment dels comptes de les entitats de l'àmbit sanitari públic (tram. 256-00018/09)

Doncs, si els sembla bé, passaríem al punt cinquè de l'ordre del dia, que és el procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 19, de l'any 2011, referent al compliment del retiment de comptes de les entitats de l'àmbit sanitari públic. Té la paraula el síndic ponent, senyor Andreu Morillas.

El síndic Andreu Morillas Antolín

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, els tres informes que he tingut l'honor de presentar avui davant de la Comissió de la Sindicatura són, com han vist, d'un abast molt diferent, d'unes característiques molt diferents cadascun d'ells, i aquest tercer és un informe senzill en la seva expressió, en la seva concreció en el mateix informe, però, des del punt de vista de la sindicatura, útil, perquè és un informe bàsic que ens permet després un altre tipus d'actuacions des del punt de vista de la sindicatura.

Aquest informe és el 19/2011, de compliment del retiment de comptes de les entitats de l'àmbit sanita-

ri públic per a l'exercici 2009, i que el va aprovar el ple de la sindicatura el 24 de maig del 2011, i que es realitza en compliment del seu programa anual d'activitats. L'objecte del treball és tan sols verificar el compliment del retiment de comptes anuals de l'exercici 2009 per a les entitats que conformen l'àmbit sanitari públic i que, d'acord amb la normativa vigent, estan obligades a retre comptes.

Aquest és el tercer informe d'aquestes característiques, després dels del 2007 i 2008 que varen ser presentats en aquesta comissió els mesos de juny del 2008 i del 2009 respectivament. El treball realitzat ha consistit a efectuar un control de compliment dels retiments dels comptes a la sindicatura, encara que no s'han fiscalitzat en concret els comptes retuts, tasca que es fa mitjançant els informes de fiscalització –que fa la mateixa sindicatura– i es fa en l'anàlisi dels comptes generals de la Generalitat i de les corporacions locals que també elabora la sindicatura d'acord amb el seu programa anual d'activitats.

Per a l'exercici del 2009, el cens d'entitats, que és un cens que elabora la mateixa sindicatura, incorporava 108 entitats de l'àmbit sanitari, de tipologia diversa. L'any 2009 el cens estava integrat per aquestes 108 entitats que dic, que es distribuïen de la següent manera: 8 eren entitats autònomes administratives, 8 eren entitats de dret públic sotmeses a l'ordenament jurídic privat, 30 eren societats mercantils, 22 eren consorcis, 36 eren fundacions, i a aquestes 104 –que sumen aquestes que he dit– cal afegir el Servei Català de la Salut, l'Institut Català de la Salut, el Servei Aranès de la Salut i l'Hospital Clínic i Provincial de Barcelona, que tenen característiques especials que impedeixen incloure'ls en qualsevol dels altres tipus d'entitats.

Les principals conclusions que es treuen d'aquest exercici de retiment de comptes són que del total de les 108 entitats obligades a retre comptes a la sindicatura, 101 van presentar els comptes –que representa un 93,5 per cent del total de la població– i 7 no ho van fer, no van presentar els comptes, la qual cosa significa..., un 6,5 per cent de les entitats no ho van presentar, malgrat que és preceptiu segons la llei.

Un total de 44 entitats, de les 101 que van presentar els seus comptes a la sindicatura, ho van fer dins del termini establert, el que representa el 40,7 per cent del conjunt d'entitats. La xifra –44 entitats sobre 108– és encara reduïda... (*Pausa.*) Perdó, em sembla que abans he dit 101, i eren 108. La xifra –44 sobre 108– és encara reduïda, però mostra una millora lenta, però progressiva, respecte als dos exercicis anteriors que es van presentar: de 5,5 punts de millora sobre el 2007 i d'1 punt de millora sobre el 2008. Pel que fa a les entitats participades per la Generalitat –d'aquestes 108, són 90–, tan sols 27 en l'exercici del 2009 van presentar els seus comptes dins del termini estipulat. És una xifra reduïda, però no obstant és més alta que la d'exercicis anteriors, ja que en el 2007 només van ser 2 entitats i, en 2008, 9 entitats; 27, en el 2009. De les participades per les corporacions locals, 11 sobre 12 han presentat els comptes dins de termini. Les 6 entitats restants presenten els seus comptes incorporats al compte i, per tant, ho han fet dins de termini.

Quant al contingut del retiment, també existeix un ampli espai de millora, ja que la Llei de finances públiques obliga a presentar els comptes anuals, la liquidació del pressupost i la memòria. De la revisió de la documentació tramesa per les entitats, constatem que la totalitat de les 101 entitats que han presentat els comptes a la sindicatura han tramès els comptes anuals –el cent per cent han tramès els comptes anuals. En canvi, 94 entitats, que representa un 93,1 per cent, han tramès la memòria de l'exercici, i tan sols 57 entitats, que representa un 56,4 per cent del total que han presentat els comptes, han aportat la liquidació del pressupost.

En conclusió, doncs, el control del retiment de comptes de les entitats de l'àmbit sanitari públic que estaven obligades a retre'ls, mostra un alt nivell de retiment o de presentació dels seus comptes. Tanmateix, ens trobem amb set entitats que no ho han fet. Però en molts casos, com he dit, aquest retiment o aquesta presentació s'ha fet fora de termini i hi han mancançes respecte a la documentació presentada.

En aquest sentit, però, crec que cal posar de manifest una discordança que existeix en el fet que la Llei de finances públiques de la Generalitat de Catalunya estableix com a data límit per al retiment de comptes a la sindicatura el 30 d'abril, mentre que les corresponents legislacions sectorials disposen dates posteriors per presentar els comptes anuals. Així, en el cas de les fundacions és el 30 de juny –que ho han de fer davant del Protectorat de Fundacions– i en el cas de les societats mercantils és el 31 de juliol, davant del Registre Mercantil.

Això és tot, president..., amb aquest breu resum d'aquest informe.

El president

Moltes gràcies, senyor Morillas. Ara és el torn del Grup Parlamentari Socialista i té la paraula el seu portaveu, suposo que també l'illustre diputat senyor Josep Maria Sabaté. Quan vulgui.

Josep M. Sabaté Guasch

Gràcies, president. Novament gràcies, síndic, per la seva explicació. Jo crec que la meua exposició anava precisament..., en les seves últimes paraules. Per tant, poca cosa farem de nou, poca cosa els podré explicar de nou, atès que hi ha tota una sèrie de condicions que fan que puguin suposar que els terminis de compliment siguin diferents, quan la Llei de finances diu que no, que ha de ser el 30 d'abril.

Però aquesta multiplicitat d'entitats que s'han anat incorporant dins de la normativa de la Generalitat tenien –tenen encara– òrgans de govern que probablement tenen un altre requeriment pel que fa a la legislació mercantil o de fundacions, que durant aquests anys que s'han anat incorporant als pressupostos de la Generalitat tenien encara l'hàbit de poder-ho fer fins al 30 de juny i fins al 30 de juliol. Em refereixo molt concretament al 2009.

Jo crec que aquesta *photo finish* que es presenta és una situació de partida perquè pugui d'alguna forma re-

conduir-se tota aquesta situació al que diu la Llei de finances. Si és que la Llei de finances ho especifica bé, que és el 30 d'abril, que també podríem discutir en aquests moments si aquestes entitats que tenen uns altres règims i que tenen uns òrgans de govern que han d'autoritzar les memòries en uns terminis han de canviar els seus estatuts per donar compliment a la Llei de finances. Que probablement hauria de ser així, però tenim aquest desajust.

Jo crec que això no suposa cap incompliment, perquè, com molt bé ha dit... Incompliment de termini però no incompliment de formes, perquè com molt bé ha dit el síndic moltes d'aquestes entitats han complert després, és a dir, un cop els seus òrgans de govern han aprovat les memòries. I després ho han facilitat.

A mi em sembla que l'any 2010 i 2011 es veurà una substancial millora en aquest sentit, perquè evidentment totes i cada una d'aquestes entitats, que tenen moltíssimes fórmules jurídiques diferents, han anat canviant –en tinc notícies– i han anat promocionant que els seus estatuts permetin d'alguna forma canvis en aquest sentit i que els seus òrgans de govern puguin aprovar les memòries i els comptes en la mateixa línia que especifica la Llei de finances, que és qui determina l'ampli abast de totes aquestes qüestions.

Però recordar només que fa tres o quatre anys s'han anat incorporant entitats dintre del que és aquest sac de múltiples entitats en l'àmbit de la salut, que han de complir uns certs requeriments. I a algunes entitats se'ls ha arribat a notificar-ho a la meitat de l'exercici, i després se'ls n'ha demanat un compliment. Per tant, jo crec que l'aclariment que ens ha fet el síndic en les últimes paraules posa de manifest que realment aquest informe està molt ben fet, com a origen –com a origen– de futurs informes en què sí hi hagi totes aquestes qüestions resoltes.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, senyor Sabaté. Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i té la paraula la seva portaveu, la il·lustre diputada María José García. Quan vulgui.

María José García Cuevas

Gracias, presidente. Y gracias, señor Morillas, por presentar este informe. Efectivamente, como nos dice el informe en su página 13, el rendimiento de cuentas de las entidades públicas constituye el primer paso de responsabilización y explicación de los gestores públicos sobre el uso efectuado de los recursos públicos.

Por esto nos resulta llamativo que se considere satisfactorio que el 93,5 por ciento de las entidades obligadas hayan aportado la documentación a la sindicatura, teniendo en cuenta además que, según el propio informe, solo la tercera parte han cumplido dentro del plazo legal y no todas aportan el conjunto de información requerida.

Aceptando que cada año el grado de cumplimiento es mayor, no podemos estar satisfechos de que en Cataluña existan entidades financiadas con dinero público que escapen del control del órgano competente, que es la sindicatura, y simplemente porque no envían las cuentas. Más allá de la importancia cuantitativa o cualitativa de estas entidades, el hecho en sí es inaceptable, y creemos que la Generalitat debería adoptar medidas para corregir definitivamente esta irregularidad.

De hecho, supimos el lunes de la semana pasada que cincuenta y tres ayuntamientos catalanes no recibirán el dinero que les corresponde desde el Estado hasta que no envíen las cuentas del 2010. Es lamentable llegar a estos extremos, que las responsabilidades solo se desempeñen a golpe de sanción.

Para finalizar, aunque no es menos importante, queremos destacar nuestra preocupación ante el tamaño del sector público sanitario catalán. ¿Es posible que necesitemos ciento ocho entidades públicas para gestionar la sanidad? Daría la sensación de que nos hemos ido cargando de entidades, sociedades, consorcios y fundaciones, cada uno con sus correspondientes estructuras, que nos hacen temer que la gestión del servicio público no gane en eficacia ni en eficiencia, sino todo lo contrario. Es evidente que se hace muy difícil controlar un entramado de ciento ocho entidades. Es evidente que es más difícil garantizar que no se duplican funciones, que no se duplican estructuras, que no se duplican departamentos. Es evidente que se han perdido los beneficios por economías de escala.

Como llevamos más de un año diciendo desde el Partido Popular, los ahorros en los presupuestos públicos no deben venir por la vía del recorte, sino de la racionalización estructural y funcional, del adelgazamiento de la Administración en primer lugar. Da la sensación de que, con estas ciento ocho entidades públicas, habría bastante margen para racionalizar, fusionar, reducir, compartir. Animamos al actual Gobierno de la Generalitat a estudiar esta vía de ahorro presupuestario en lugar de recortar los servicios sanitarios, así como garantizar que todas las entidades públicas rinden cuentas con la diligencia que se espera de ellas.

Gracias.

El president

Moltes gràcies, senyora Garcia. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa i té la paraula el seu portaveu, l'il·lustre diputat senyor Jordi Miralles. Quan vulgui.

Jordi Miralles i Conte

Gràcies, president. Bé, crec que una de les coses més rellevants del que se'ns presenta en aquest informe és que tot aquest tram..., que segons el Partit Popular s'hauria d'aprimar.

Un tram que té a veure amb entitats autònomes administratives, altres que són societats mercantils, altres que són consorcis, moltes que són fundacions...,

tenen a veure amb la vitalitat que té la salut en el nostre país, el servei de salut al nostre país i el rol fonamental que ha jugat, que juga i espero que segueixi jugant la sanitat pública en el nostre país, tenint en compte que hi han formes diverses, com expressa el mateix informe, i que una cosa que és rellevant és que tot aquell que rep recursos públics està fiscalitzat. Crec que això és molt important.

I llevat, si no m'equivoco, de set entitats, doncs, totes les altres han lliurat els seus comptes. I és veritat que algunes amb terminis..., o fora de terminis, segons explica el mateix informe, però que vostè i el senyor Sabaté han donat la clau del perquè passa, n'estic convençut, en la majoria. I és que alguns, doncs, es guien per la Llei mercantil, altres per la Llei de fundacions, altres per la Llei de finances de la Generalitat, i en tot cas aquí crec que el rellevant és que s'enviïn els comptes. Que es puguin ajustar als terminis, però que hi hagi la màxima transparència d'aquelles entitats..., que tenen a veure amb el seu retiment de comptes en l'àmbit sanitari públic.

Per tant, moltes gràcies pel document, i crec que és un exercici de transparència i de la vivesa que té l'àmbit sanitari públic al nostre país.

El president

Gràcies, senyor Miralles. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i té la paraula el seu portaveu, l'illustre diputat Sergi de los Ríos.

Sergi de los Ríos i Martínez

Gràcies, senyor president. Gràcies per l'informe que ens ha explicat el síndic senyor Andreu Morillas. Efectivament, també per part del nostre grup parlamentari agrair el contingut del mateix informe, que no és altre que el de retre els comptes, per a la seva fiscalització, de totes aquelles entitats de l'àmbit sanitari públic.

I en aquest sentit, doncs, presentarem..., el seguiment de totes aquelles recomanacions i observacions que, com bé s'ha dit..., hi ha una petita part que encara no els han enviat cap a la sindicatura –que ho haurien hagut de fer, però que no ho han fet. Però entenent aquesta petita quantitat..., i creiem, des del nostre grup parlamentari, que hem de plantejar, dins de la proposta de resolució, el fet que això no torni a succeir i realment es compleixi el que fixa la llei.

El president

Moltes gràcies, senyor De los Ríos. I ara és el torn del Grup Parlamentari de Convergència i Unió i té la paraula el seu portaveu, l'illustre diputat senyor David Bonvehí.

David Bonvehí i Torras

Gràcies, senyor president. Gràcies, senyor síndic, per l'exposició de l'informe. Només reiterar-nos en la nostra satisfacció perquè el 93 per cent d'entitats, doncs, hagin presentat els comptes, si bé com ha dit algun an-

terior portaveu, hauríem de fixar-nos-hi i hauríem de deixar-nos d'acostumar ja a dir que el 93 per cent o el 95 és un bon resultat..., sinó que hauríem d'anar sempre cap al 100 per cent, i que totes les entitats que reben subvencions o reben aportacions de les administracions públiques presentin els comptes. Tenint en compte això, també, que hem dit, que la diversitat de legislació, doncs, pot ser que hagi provocat aquesta petita confusió dels terminis.

Res més. Només agrair la presentació.

I moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor Bonvehí. (*Veus de fons.*) La senyora Garcia Cuevas vol demanar la paraula per?

María José Garcia Cuevas

Por alusiones. (*Veus de fons.*) Solamente –gracias, presidente– aclararle al señor Miralles... Bueno, es lógico, tenemos visiones diferentes de cómo debe ser el servicio público. Ustedes piensan que la Administración puede crecer infinitamente y que los estados y las comunidades se pueden endeudar infinitamente.

La realidad, lamentablemente, ha demostrado todo lo contrario, que todo tiene un límite, incluso engordar innecesariamente la Administración. También le quiero aclarar que cuando yo he dicho que hay mucho margen para adelgazar la Administración no nos estamos refiriendo a eliminar entidades que no sean eliminables. He dicho que hay margen para racionalizar, fusionar, reducir y compartir.

Y, sobre todo, cuando nos encontramos con ciento ocho entidades, pensamos que lógicamente es más difícil de controlar, y es muy importante controlar cómo se transfieren los fondos a esas entidades, bien sea por transferencias, por convenios, por subvenciones. Usted ha dicho que está todo perfectamente fiscalizado. Pues me permite que yo..., no estoy de acuerdo, porque no sé cómo se puede fiscalizar una entidad de la cual no se tiene ni siquiera la cuenta de resultados.

Por eso creemos que hay que hacer un esfuerzo en que todo aquel que recibe dinero público sea consciente de que ese dinero no es suyo y que tiene que gestionarlo mejor que si fuera suyo.

Gracias.

El president

Molt bé. Evidentment, el senyor Miralles demana la paraula.

Jordi Miralles i Conte

No, jo simplement m'he referit a l'informe, i la meua opinió és que caldria ampliar més el sector públic, perquè aquí hi ha moltes fundacions privades..., que ho podria fer el servei públic. És la meua opinió, no he entrat jo en els meus arguments. En tot cas els arguments..., era per reduir la concepció d'un servei públic.

I, en tot cas, la utilització de recursos públics amb servei a la ciutadania... Crec que el mal exemple del País Valencià i Madrid, doncs, pot il·lustrar com es dediquen els recursos, i el que suposa una privatització per a la qualitat..., i la pèrdua del servei sanitari cap als ciutadans i ciutadanes d'aquestes comunitats autònomes. Madrid i València, un clar exemple.

Moltes gràcies.

El president

Molt bé, doncs, moltes gràcies a tothom per les seves aportacions. Agrair al síndic major, als síndics que ens acompanyen... També saludar els auditors. He vist que estaven aquí presents, però desconeixia que vostès eren els auditors de la sindicatura. Gràcies per la

presència i per la feina, com a la resta de membres de la sindicatura que avui ens acompanyen.

I només recordar als grups parlamentaris que podeu presentar propostes de resolució subsegüents als informes debatuts durant avui, en la comissió, durant tot el dia de demà i fins a dos quarts de deu de dijous dia 20. La Mesa de la comissió trametrà aquestes propostes, admeses a tràmit, als grups, que podran presentar propostes transaccionades fins al moment de reprendre's la sessió.

La sessió es reprendrà dijous dia 20 a les 13 hores, llevat que el Ple estigui reunit, cas en què es reprendrà en acabar la reunió del matí del Ple.

Res més. Se suspèn la sessió.

La sessió se suspèn a un quart de set del vespre i tretze minuts.